

Kierunek: Wiedza o Teatrze
Specjalność: performatyka przedstawień
studia drugiego stopnia dwuletnie
(magisterskie uzupełniające)

I ROK STUDIÓW (1 grupa):

I semestr:

L.p.	Nazwa modułu kształcenia	Rodzaj zajęć dydaktycznych ¹	O/F ²	Forma zaliczenia ³	Liczba godzin	Punkty ECTS
1	Seminarium magisterskie dr hab. Ewa Bal dr hab. Mateusz Borowski	seminarium	0	zaliczenie na ocenę	30	5
2	Mobilność kulturowa dr Ewa Bal	ćwiczenia	0	zaliczenie na ocenę	30	3
3	Paradygmaty kultury współczesnej dr hab. Mateusz Borowski	ćwiczenia	0	zaliczenie na ocenę	30	3
4	Performatywność mediów dr Konrad Wojnowski	ćwiczenia	0	zaliczenie na ocenę	30	3
5	Performanse kultur dawnych dr Wanda Świątkowska	ćwiczenia	0	zaliczenie na ocenę	30	3
6	Historia i pamięć w perspektywie performatywnej dr hab. Wojciech Bałuch	ćwiczenia	0	ocena za pracę pisemną	30	4
7	Język obcy	ćwiczenia	0	zaliczenie na ocenę	30	1
8	Zajęcia do wyboru		F			7 ⁴

Łączna liczba godzin obowiązkowych: 210 + zajęcia do wyboru⁵

Łączna liczba punktów ECTS: 22 + 7 za zajęcia do wyboru⁶

II semestr:

L.p.	Nazwa modułu kształcenia	Rodzaj zajęć dydaktycznych	O/F	Forma zaliczenia	Liczba godzin	Punkty ECTS
1	Seminarium magisterskie dr hab. Ewa Bal dr hab. Mateusz Borowski	seminarium	0	zaliczenie na ocenę	30	5

¹ wykład/ćwiczenia/konwersatorium/seminarium/laboratoria/warsztat

² O = przedmiot obowiązkowy do zaliczenia danego semestru/roku studiów, F = przedmiot fakultatywny (do wyboru)

³ egzamin ustny/egzamin testowy/zaliczenie na ocenę/prezentacja rezultatów projektu

⁴ Liczba podana orientacyjnie. W ciągu całego roku student winien zgromadzić 15 punktów ECTS za zajęcia do wyboru.

⁵ Zob.: dodatek na końcu planu.

⁶ Zob.: dodatek na końcu planu.

2	Mobilność kulturowa dr Ewa Bał	ćwiczenia	0	egzamin ustny	30	4
3	Paradygmaty kultury współczesnej dr hab. Mateusz Borowski	ćwiczenia	0	egzamin ustny	30	4
4	Performatywność mediów dr hab. Wojciech Bałuch	ćwiczenia	0	zaliczenie na ocenę	30	3
5	Performanse kultur pozaeuropejskich dr Wanda Świątkowska	ćwiczenia	0	zaliczenie na ocenę	30	3
6	Warsztaty dramaturgii ⁷ [zaproszony dramaturg]	ćwiczenia	F	zaliczenie na ocenę	30	3
7	Warsztaty z przekładu literackiego ⁸ dr Ewa Bał	ćwiczenia	F	zaliczenie na ocenę	30	3
8	Język obcy	ćwiczenia	0	egzamin	30	1
9	Zajęcia do wyboru		F			8 ⁹

Łączna liczba godzin: 210 + zajęcia do wyboru

Łączna liczba punktów ECTS: 23 (lub 20, o ile student wybierze warsztaty w 1. semestrze) + 8 za zajęcia do wyboru

⁷ Lub, do wyboru: Warsztaty z przekładu literackiego

⁸ Lub do wyboru: Warsztaty sztuk performatywnych.

⁹ Liczba podana orientacyjnie. W ciągu całego roku student winien zgromadzić 15 punktów ECTS za zajęcia do wyboru.

Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Seminarium magisterskie „Renegocjowanie modeli rodziny w przedstawieniach artystycznych i kulturowych po posthumanistycznym i performatywnym zwrocie”
Kod modułu	WPl/s.mgr/IsWT/PP
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Student potrafi sformułować oryginalny problem badawczy, który stanie się przedmiotem jego pracy magisterskiej. Potrafi prowadzić przedmiotowe badania, przedstawić ich cząstkowe efekty w formie osobnych artykułów, sporządzić plan rozumowy pracy magisterskiej oraz napisać rozbudowaną rozprawę, będącą próbą oryginalnego ujęcia zaproponowanego problemu badawczego.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy i letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr hab. Ewa Bal
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr hab. Ewa Bal
Sposób realizacji	seminarium w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów oraz w formie indywidualnych konsultacji
Wymagania wstępne i dodatkowe	Ukończone studia licencjackie
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin zajęć w trybie dwie godziny w tygodniu
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	10 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	5 punktów ETCS - zaliczenie semestru zimowego 5 punktów ETCS - zaliczenie semestru letniego
Stosowane metody dydaktyczne	prezentacja z komentarzem, praca w grupach, praca indywidualna, dyskusja, projekcje multimedialne, praca z tekstem, komponowanie wypowiedzi pisemnej, odczyt, wykład, realizacja wspólnego projektu
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	obecność na przynajmniej 80 % zajęć, przygotowanie pracy rocznej oraz sporządzenie szczegółowego planu rozumowego pracy magisterskiej
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Obecność i aktywność na zajęciach. Indywidualny wkład w realizację projektu badawczego na zakończenie semestru zimowego i letniego. Przygotowanie szczegółowego planu rozumowego pracy magisterskiej.
Treści modułu kształcenia	Uczestnictwo w seminarium magisterskim zakłada pracę zorganizowaną dwutorowo. Z jednej strony pod okiem prowadzącej studenci rozwijają własne zainteresowania badawcze i doskonalą warsztat naukowy, który umożliwi im przygotowanie rzetelnej i oryginalnej rozprawy magisterskiej po czterech semestrach. Z

	<p>drugiej zajęcia podporządkowane zostaną rozwijaniu i pogłębianiu zaproponowanego w tytule seminarium pola problemowego, jakim jest renegotjowanie modeli rodziny po posthumanistycznym i performatywnym zwrocie. Współczesna humanistyka, traktując całkiem serio konsekwencje zaawansowanego rozwoju technologicznego i nowego oglądu natury z perspektywy końca epoki antropocenu, stwarza okazję do przyjrzenia się i zrewidowania fundamentalnych – jak się wydaje – modeli organizacji społecznej, jakim jest rodzina. Jej „ludzki model”, oparty na historycznie usankcjonowanym podziale ról płciowych, kompetencji, obowiązków, hierarchii członków, wielokrotnie domagał się uwierzytelniania w formie odwołań do określonych koncepcji natury bądź przekonania o cywilizacyjnej i technologicznej wyższości człowieka nad ożywionym i nieożywionym światem. I choć ten „ludzki” model rodziny był już wielokrotnie podważany w ramach studiów feministycznych, genderowych i queer, to nadal bodaj nie doprowadził do zasadniczego przełomu w postaci faktycznej reorganizacji społecznej czy zmiany polityki prokreacyjnej. Będziemy zatem starali się badać performanse kulturowe i artystyczne, przedstawiające rodzinne utopie i dystopie w poszukiwaniu możliwych scenariuszy nie-ludzkich rodzin.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Ph. Aries, <i>Historia dzieciństwa</i>, Wydawnictwo Aletheia 2011 S. de Beauvoir, <i>Druga pleć</i>, Wydawnictwo Czarna Owca 2014 E. Badinter, <i>Falszywa ścieżka</i>, W.A.B. 2005 E. Badiner, <i>Konflikt kobieta-matka</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN 2013 E. Badinter, <i>Tożsamość mężczyzny</i>, W.A.B. 1993 E. Badinter, <i>Historia miłości macierzyńskiej</i>, Oficyna Wydawnicza Volumen 1998 M. Bakke, <i>Bio-transfiguracje. Sztuka i estetyka posthumanizmu</i>, Wydawnictwo Naukowe UAM 2010 B. Budrowska, <i>Macierzyństwo, jako punkt zwrotny w życiu kobiety</i>, Wrocław 2000 A. Gajewska, <i>Macierzyństwo</i>, [w:] tejże, <i>Hasło: feminizm</i>, Wydawnictwo Poznańskie 2008, s. 214-265 J. Halberstram, <i>The Queer Art of Failure</i>, Duke University Press 2011 D. Haraway, <i>Cyborgs and Women. The Reinvention of Nature</i>, Routledge 1991 M. Hirsch, <i>Mother /Daughter Plot, Narrative, Psychoanalysis, Feminism</i>, Indiana University Press 1989 <i>Historia ojców i ojcostwa</i>, red. Jean Dalumeau, Daniel Roche, Oficyna Wydawnicza Volumen 1995 L. Irigaray, <i>Ciało w ciału z matką</i>, EFKA 2000 J. Bator, <i>Feminizm, postmodernizm, psychoanaliza. Filozoficzne dylematy feministek „drugiej fali”</i>, Słowo obraz/terytoria 2001 A. Rich, <i>Zrodzone z kobiety: macierzyństwo jako doświadczenie i instytucja</i>, Sic! 2000. A. Snitow, <i>Feminizm i macierzyństwo</i>, „Pełnym Głosem” 1995, nr 3 M. Sugiera, <i>Nieludzie. Donosy ze sztucznych natur</i>, Księgarnia Akademicka 2015 <i>The Politics of Motherhood: Activist Voices from Left to Right</i>, red. Alexis Jetter, Annalise Orleck, Diana Taylor, University Press of</p>

	New England 1997 Lektury uzupełniające zależą od indywidualnych zainteresowań studentów oraz zgłaszanych problemów badawczych
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Seminarium magisterskie „Inne przeszłości. Performanse pamięci kulturowej”
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Seminarium ma przygotowywać uczestników do samodzielnej analizy wybranych zjawisk kulturowych w perspektywie performatywnej. Część zajęć odbędzie się w formie warsztatów przygotowujących do pisania pracy magisterskiej.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy i letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr hab. Mateusz Borowski
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr hab. Mateusz Borowski
Sposób realizacji	seminarium w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	ukończone studia licencjackie
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin seminarium w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	10 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	5 punktów ETCS – zaliczenie zajęć na ocenę w semestrze zimowym 5 punktów ETCS – zaliczenie zajęć na ocenę w semestrze letnim
Stosowane metody dydaktyczne	zajęcia konwersatoryjne oraz ćwiczenia w zakresie podstaw warsztatu naukowego (wybór tematu, problematykacja, pisanie planu badawczego, przygotowanie planu pracy)
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	ocena przygotowania do zajęć w oparciu o udział w dyskusjach oraz sprawdzenie i ocena prac przewidzianych na zaliczenie obu semestrów
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunkiem zaliczenia seminarium na ocenę jest obecność i aktywny udział w zajęciach oraz: 1) w semestrze zimowym przygotowanie wstępnego planu badawczego pracy magisterskiej – termin złożenia planu: 30 stycznia 2019 roku 2) w semestrze letnim przygotowanie wstępnego opracowania tematu pracy w formie konspektu przygotowanego, który powinien mieć postać CIĄGŁEGO TEKSTU (a nie notatki w punktach) o objętości 1000 słów – termin: 30 maja 2019 roku
Treści modułu kształcenia	Seminarium jest poświęcone problematyce pamięci kulturowej w perspektywie performatywnej, szczególnie tym zjawiskom kulturowo-społecznym i artystycznym oraz nurtom badawczym, które zrodziły się w reakcji na kryzys autorytetu akademickiej historiografii. W trakcie zajęć przyjrzymy się temu, jak kształtują się

	<p>rozmaite materialne prezentacje przeszłości, które w znacznej mierze przesądzą o tym, jak miniony czas się nam przedstawia oraz jakie niesie ze sobą znaczenia. Celem zajęć jest problematyzacja podstawowej, epistemologicznej różnicy między narracjami o przeszłości, które uprawiają zawodowi historycy, a innymi kulturowymi formami jej przedstawiania. Dlatego głównym przedmiotem dyskusji na zajęciach będą inne od tradycyjnej historii kolektywne i indywidualne związki z przeszłością, realizowane zarówno w performansach społecznych, jak i za pośrednictwem literatury, filmu i sztuk performatywnych. Omówione zostaną takie formy uobecniania przeszłości, które odrzucają konwencje narracyjne akademickiej historii właściwej, w ich miejsce proponując nowe typy relacji z przeszłością z nieuwzględnianych wcześniej punktów widzenia, oglądane zwłaszcza z perspektywy dekolonialnej i kontrfaktualnej.</p> <p>Pierwszy rok seminarium rozpocznie się od krótkiego omówienia tych nurtów badawczych, które kwestionowały autorytet klasycznej historiografii, głównie nowego historycyzmu (H. White) i jego współczesnych kontynuacji (J. Black, J. de Groot), przede wszystkim koncepcji morfowania przeszłości jako alternatywy dla tradycyjnych narracji historycznych (A. Munslow). Problematyka ta dostarczy punktu wyjścia dla rozważań nad kwestią pamięci kulturowej w dwóch głównych zakresach. Najpierw przyjrzymy się performatywnym koncepcjom pamięci kulturowej (J. Assmann, A. Assmann), a następnie koncepcjom afektywnych relacji z przeszłością (F. Ankersmit, A. Landsberg).</p> <p>Ostateczny zakres tematów i lektur zostanie ustalony na pierwszych zajęciach, zgodnie z zainteresowaniami i potrzebami uczestników.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Literatura podstawowa: Frank Ankersmit, <i>Narracja, reprezentacja, doświadczenie</i>, Universitas 2007 Jan Assmann, <i>Pamięć kulturowa</i>, WUW 2008 Aleida Assmann, <i>Między historią a pamięcią</i>, WUW 2012 Jeremy Black, <i>Other Pasts, Different Presents, Alternative Futures</i>, Indiana University Press 2015. Johannes Bulhof, <i>What if? Modality and History</i>, „History and Theory” 1999, nr 2, s. 145-168 Karen Hellekson, <i>The Alternative History</i>, The Kent State University Press 2001 Dominick Lacapra, <i>Historia w okresie przejściowym</i>, Universitas 2009 Alison Landsberg, <i>Engaging the Past. Mass Culture and the Production of Historical Knowledge</i>, Columbia University Press 2015 <i>Pamięć zbiorowa i kulturowa</i>, red. Magdalena Saryusz-Wolska, Universitas 2009 Gavriel D. Rosenfeld, <i>The World Hitler Never Made</i>, Cambridge University Press 2005 Stephanie E. Smallwood, <i>Saltwater Slavery</i>, Harvard University Press 2008 <i>Virtual History</i>, red. Niall Fergusson, Basic Books 1997 Hayden White, <i>Poetyka pisarstwa historycznego</i>, Universitas 2000 Hayden White, <i>Proza historyczna</i>, Universitas 2009</p> <p>Literatura uzupełniająca zostanie uzgodniona indywidualnie z uczestnikami seminarium.</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>nie dotyczy</p>

Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Mobilność kulturowa
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Student potrafi wyjaśnić znaczenie mobilności kulturowej jako obszaru badań performatyki. Umie krytycznie ustosunkować się do założeń tradycyjnej antropologii, gdzie o lokalności i wymianie dóbr kultury mówiono esencjonalistycznie w ramach dyskursu rdzenności i przynależności do ziemi i języka. Potrafi interpretować współczesne performanse i artefakty jako efekt aktualizowania kulturowych różnic, jak i dynamicznie zmieniających się spojrzeń patrzących podmiotów. Umie dostrzec performatywne procesy u podłoża kultury globalnej mobilności i potrafi je krytycznie interpretować, wykorzystując teoretyczne zaplecze wypracowane podczas zajęć.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy i letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr hab. Ewa Bal
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr hab. Ewa Bal
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	Ogólna wiedza o kulturze
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin zajęć w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	7 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	3 punkty ETCS - obecność na zajęciach, aktywny udział w przygotowaniu i realizacji projektów performatywnych 4 punkty ETCS - egzamin
Stosowane metody dydaktyczne	prezentacja z komentarzem, praca w grupach, praca indywidualna, praca nad projektem, dyskusja, projekcje multimedialne
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	Weryfikacja obecności i przygotowania do zajęć pod kątem merytorycznego udziału w dyskusji oraz zaangażowania w realizację projektu. Prowadzący brać będzie pod uwagę terminowe złożenie projektów przewidzianych na zaliczenie przedmiotu w obu semestrach, wkład intelektualny studenta w realizację projektu, a

	<p>także merytoryczną jakość projektu, który stanowi podstawę dopuszczenia do egzaminu.</p>
<p>Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu</p>	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu, oprócz regularnej obecności i uczestnictwa w zajęciach, jest przygotowanie w semestrze zimowym filmowej etiudy, scenariusza, dramatu lub prezentacji, które byłyby formą interpretacji problemu omawianego na zajęciach. W semestrze letnim na zaliczenie student winien zrealizować i przedstawić projekt performatywny na uzgodniony z prowadzącym temat.</p> <p>Egzamin ustny ma formę problemowego i kontekstowego omówienia zrealizowanego projektu (lub innego materiału poglądowego, uzgodnionego z prowadzącym) z uwzględnieniem metodologii badawczej wykorzystywanej podczas zajęć. Studenci, którzy nie uzyskają zaliczenia za semestr zimowy i/lub letni, nie zostaną dopuszczeni do egzaminu.</p>
<p>Treści modułu kształcenia</p>	<p>Celem zajęć jest badanie i analizowanie przypadków mobilności kulturowej i lokalności przedstawień kulturowych jako pola badań performatyki. Zajęcia zorganizowane zostaną w dwóch blokach tematycznych:</p> <p>1. Lokalność a kultura globalnej mobilności</p> <p>Temat zajęć w semestrze zimowym to szeroko pojęty proces wytwarzania lokalnej tożsamości w kontekście przemian związanych z mobilnością, globalizacją i mediatyzacją współczesnej kultury. Na przykładzie przedstawień śląskości spróbujemy zastanowić się na tym, jak przedstawienia kulturowe lokalności można potraktować jako przykłady jej „od-twarzania” czy „wy-twarzania”, przy jednoczesnej świadomości zerwania więzów, które łączą członków wspólnoty z terytorium, językiem i związkami krwi. Czy lokalność słusznie kojarzymy z plebejskością, prowincjonalizmem i zacofaniem? Czy tylko została usunięta na peryferie dominującego dyskursu narodowościowego? Jakie inne możliwości i cele jej wytwarzania w ramach przedstawień kulturowych możemy odnaleźć lub zaproponować dzisiaj?</p> <p>2. Mobilność kulturowa a perspektywa performatywna</p> <p>Celem tego bloku tematycznego, realizowanego w drugim semestrze, jest uchwycenie specyfiki procesu zwanego przez Stephena Greenblatta mobilnością kulturową. Będziemy starali się przeanalizować strategie oraz efekty przemieszczania w miejscu i czasie elementów kultury lokalnej na przykładach współczesnych i dawnych, z uwzględnieniem konsekwencji związanych z zamianą kontekstów kulturowych oraz rozwoju takich technologii podawczych i komunikacyjnych, jak druk, telewizja, kino, teatr, Internet.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Benedict Anderson, <i>Wspólnoty wyobrażone. Rozważania o źródłach i rozprzestrzenianiu się nacjonalizmu</i>, tłum. Stefan Amsterdamski, Kraków 1997</p> <p>Arjun Appadurai, <i>Nowoczesność bez granic. Kulturowe wymiary globalizacji</i>, tłum. Zbigniew Pucek, Kraków 2005</p> <p>B. Ashcroft, G. Griffiths, H. Tiffin, <i>The Empire Writes Back</i>, London 1989</p> <p>Stanisław Barańczak, <i>Ocalone w tłumaczeniu</i>, Kraków 2004</p> <p>Homi K. Bhabha, <i>Mimikra i ludzie, DyssemiNacja. Czas, narracja i marginesy współczesnego narodu, Jak nowe przychodzi z tego świata</i>, [w:] tenże, <i>Miejsca kultury</i>, Kraków 2009</p>

	<p>Marvin Carlson, <i>Speaking in Tongues</i>, Ann Arbor 2009</p> <p><i>Cultural Mobility</i>, red. S. Greenblatt, New York 2010</p> <p><i>The Intercultural Performance Reader</i>, red. Patrice Pavis, London 1996</p> <p>Stalder Felix, Manuel Castells, <i>Teoria społeczeństwa sieci</i>, tłum. Marek Król, Kraków 2012</p> <p>Stephan Greenblatt, <i>Kultura, Pośrednik</i>, [w:] tenże, <i>Poetyka kulturowa. Pisma wybrane</i>, Kraków 2006</p> <p>Donna Haraway, <i>Situated Knowledges</i>, [w:] Tejże, <i>Simians, Cyborgs and Women. The Reinvention of Nature</i>, London 1991</p> <p>Małgorzata Heydel, <i>Zwrot kulturowy w badaniach nad przekładem</i>, „Teksty Drugie” 2009, nr 6</p> <p>Thomas Hylland Eriksen, <i>Etniczność i nacjonalizm. Ujęcie antropologiczne</i>, tłum. Barbara Gutowska-Nowak, WUJ 2013</p> <p><i>Performatyka. Terytoria</i>, red. Ewa Bal, Dariusz Kosiński, Kraków 2017</p> <p><i>Polska myśl przekładoznawcza. Antologia</i>, red. Piotr de Bończa Bukowski, Małgorzata Heydel, Kraków 2013</p> <p>Mary Luise Pratt, <i>Imperialne spojrzenie. Pisarstwo podróżnicze i transkulturowanie</i>, tłum. Ewa Elżbieta Nowakowska, Kraków 2011</p> <p>Edward Said, <i>Kultura i imperializm</i>, Kraków 2009.</p> <p>Gayatri Spivak, <i>Strategie postkolonialne</i>, Warszawa 2011</p> <p>George Steiner, <i>Po wieży Babel</i>, Kraków 2000</p> <p>Robert J.C. Young, <i>Postkolonializm. Wprowadzenie</i>, tłum. Marek Król, Kraków 2012</p> <p><i>Współczesne teorie przekładu. Antologia</i>, red. Magda Heydel, Piotr Bukowski, Kraków 2009</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>nie dotyczy</p>

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Paradygmaty kultury współczesnej
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	zajęcia służą zapoznaniu uczestników z podstawowymi paradygmatami teoretycznymi XX i XXI wieku, ze szczególnym uwzględnieniem okresu po 1950 roku
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy i letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr hab. Mateusz Borowski
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr hab. Mateusz Borowski
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	zaliczenie modułu performatycznego na studiach licencjackich lub ogólna orientacja w zagadnieniach performatyki w przypadku osób, które nie studiowały Wiedzy o Teatrze
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny w tygodniu
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	7 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ETCS - zaliczenie ćwiczeń w semestrze zimowym 2 punkty ETCS - zaliczenie ćwiczeń w semestrze letnim 3 punkty ETCS - egzamin ustny
Stosowane metody dydaktyczne	ćwiczenia z elementami wykładu, dyskusja, medialne prezentacje materiałów do analiz
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	zaliczenie pisemne (konspekt) semestru zimowego i egzamin ustny po semestrze letnim
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Egzamin ustny. Egzaminator ocenia przede wszystkim umiejętność twórczego i samodzielnego podejścia do problemu, tworzenia funkcjonalnych definicji, dokonywania syntezy zdobytych informacji, szukania literatury przedmiotu uzupełniającej wiadomości z wykładów, przeprowadzania porównań i wyciągania z nich wniosków, konstruowania logicznej wypowiedzi i klarownej prezentacji problemu, a także umiejętność prowadzenia rzeczowej dyskusji. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń w obu semestrach. ZALICZENIE: Semestr zimowy: uczestnicy kursu przygotowują notatkę (2 strony znormalizowane) z jednej z następujących lektur: P. Connerton, <i>Jak społeczeństwa pamiętają</i> , Warszawa 2012 U. Eco, <i>Superman w literaturze masowej</i> , Warszawa 1996

	<p>E. Goffman, <i>Człowiek w teatrze życia codziennego</i>, Warszawa 2008 S. Sontag, <i>Choroba jako metafora. AIDS i jego metafory</i>, Warszawa 1999</p> <p>Notatkę należy złożyć u prowadzącego zajęcia nie później niż 15 stycznia 2019 roku.</p> <p>Semestr letni: Uczestnicy kursu przygotowują konspekt (o objętości 800 słów), prezentujący zamysł opracowania tematu wybranego jako temat na egzamin. Powinien on zawierać klarownie sformułowany plan wypowiedzi, krótkie uzasadnienie wybranej ramy teoretycznej i przywołanych przykładów. Konspekt ma mieć formę CIĄGŁEGO TEKSTU, a nie notatki w punktach. Należy go złożyć u prowadzącego zajęcia nie później niż 15 maja 2019 roku.</p> <p>EGZAMIN:</p> <p>Egzamin ma formę ustną i składa się z dwóch części:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Spośród wymienionych poniżej tematów należy wybrać JEDEN i opracować go w formie ustnej prezentacji. Powinna ona trwać nie dłużej niż 30 minut i mieć charakter spójnego wywodu, podejmującego samodzielnie opracowany problem. 2. Druga część egzaminu ma charakter rozmowy, związanej z przedstawionym tematem, która również będzie trwać 20-30 minut. <p>Każde z zaproponowanych poniżej zagadnień ma bardzo szeroki zasięg, dlatego należy je sproblematyzować, czyli poddać interpretacji i przedstawić jak problem badawczy, z którego wynikają określone pytania i wątpliwości. Następnie zaś należy zaproponować sposoby jego rozwiązania, poparte samodzielnie wybranymi i opracowanymi TRZEMA przykładami, które nie zostały omówione w czasie zajęć. Podczas egzaminu można korzystać z wszelkiego rodzaju notatek, tekstów źródłowych, filmów i innych materiałów pomocniczych, bowiem jego celem nie jest weryfikacja zdolności zapamiętywania informacji i wiernego odtwarzania notatek z wykładów.</p> <p>Do egzaminu należy przygotować jeden z następujących tematów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Metafory i metaforyzacje w naukach humanistycznych i przyrodniczych 2. Kultura jako przedmiot badań naukowych – definicje, metody i cele analizy zjawisk kulturowych 3. Realność, fikcjonalność, wirtualność – przemiany pojęcia „rzeczywistość” w świetle współczesnych paradygmatów teoretycznych 4. Natura jako konstrukcja – weryfikacje relacji kultura-natura w teoriach XX wieku 5. Tożsamość indywidualna jako produkt relacji społecznych i kulturowych
<p>Treści modułu kształcenia</p>	<p>0. Wprowadzenie. Kultura współczesna i jej paradygmaty. Pojęcie zwrot w naukach humanistycznych.</p> <p>I Performatyczne metody badań humanistycznych</p> <ol style="list-style-type: none"> a) Performatywy, performanse i badania kulturoznawcze b) Od artefaktu do wydarzenia c) Materialność i performatywność tekstów d) Metafory i metaforyzacje w sztuce i nauce e) Emergencja w obiegu energii społecznych <p>II Kultura, natura i inne asamblaże</p> <ol style="list-style-type: none"> a) Poza naturę i kulturę – współczesne ujęcia problematycznej opozycji

	<p>b) Dyscyplina i formacje dyskursywne c) Sieci i ich aktorzy d) Asamblaże i ich poetyka</p> <p>III Nie-ludzie a) Od monstrów do technologicznych hybryd b) Granica zwana zwierzęciem c) Cyborgi i inni postludzie d) Technologie i afekty</p> <p>IV Oblicza kultury popularnej a) Od przemysłu kulturowego do kultury masowej – podstawowe pojęcia i ujęcia b) Subwersywne lektury kultury popularnej c) Kultura popularna jako kultura recyklingu</p> <p>Zakres tematyczny kursu może zostać poszerzony lub zmodyfikowany zgodnie z zainteresowaniami i potrzebami uczestników</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>D. Bachmann-Medick, <i>Cultural Turns</i>, Warszawa 2012 Walter Benjamin, <i>Dzieło sztuki w dobie reprodukcji technicznej</i>, Poznań 1975 P. Burger, <i>Teoria awangardy</i>, Kraków 2006 G. Debord, <i>Spoleczeństwo Spektaklu</i>, Warszawa 2007 J. Derrida, <i>Marginesy filozofii</i>, Warszawa 2002 U. Eco, <i>Lector in fabula</i>, Warszawa 1994 U. Eco, <i>Semiologia życia codziennego</i>, Warszawa 1996 U. Eco, <i>Superman w literaturze masowej</i>, Warszawa 1996 H. Foster, <i>Powrót realnego</i>, Kraków 2010 M. Foucault, <i>Porządek dyskursu</i>, Warszawa 2002 M. Foucault, <i>Nadzorować i karać</i>, Warszawa 1999 S. Greenblatt, <i>Poetyka kulturowa</i>, Kraków 2006 T. S. Kuhn, <i>Struktura rewolucji naukowych</i>, Warszawa 2001 J.F. Lyotard, <i>Kondycja ponowoczesna</i>, Warszawa 1997 L. Manovich, <i>Język nowych mediów</i>, Warszawa 2001 W. Propp, <i>Nie tylko bajka</i>, Warszawa 2000 D. Taylor, <i>Performans</i>, Kraków 2018 H. White, <i>Poetyka pisarstwa historycznego</i>, Kraków 2002 W. B. Worthen, <i>Dramat: między literaturą i przedstawieniem</i>, Kraków 2014 S. Zizek, <i>Przekleństwa fantazji</i>, Wrocław 2002</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>nie dotyczy</p>

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Performatywność mediów
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	po ukończeniu kursu studenci powinni orientować się podstawowych modelach funkcjonowania mediów oraz sposobach funkcjonowania dyskursu medialnego w ramach współczesnej kultury
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy i letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Konrad Wojnowski dr hab. Wojciech Baluch
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr hab. Wojciech Baluch
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	ogólna wiedza o kulturze na poziomie licencjatu, dobra orientacja w funkcjonowaniu mediów masowych (telewizja, Internet), znajomość języka angielskiego pozwalająca na lekturę tekstów o charakterze teoretyczno-filozoficznym
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny zajęć tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	6 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	3 punkty ETCS - zaliczenie zajęć w semestrze zimowym 3 punkty ETCS - zaliczenie zajęć w semestrze letnim
Stosowane metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, medialne prezentacje materiałów do analiz
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	ocena przygotowania do zajęć w oparciu o udział w dyskusjach oraz przygotowane projekty
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Zaliczenie semestru zimowego: na podstawie referatu, będącego prezentacją wybranego tekstu teoretycznego oraz aktywności podczas zajęć. W sytuacji, gdy student nie będzie miał okazji wygłosić referatu, obowiązuje go przygotowanie krótkiego opracowania tekstu teoretycznego z zakresu teorii mediów (nieomawianego podczas zajęć). Zaliczenie semestru letniego: Warunkiem zaliczenia będzie aktywny udział w zajęciach, napisanie pracy lub przygotowanie projektu multimedialnego
Treści modułu kształcenia	W semestrze zimowym zajęcia będą podzielone na dwa bloki tematyczne. Podczas pierwszego omówione zostaną podstawowe klasyczne definicje medium, problem determinizmu medialnego oraz psychicznych, społecznych i egzystencjalnych efektów technologii komunikacyjnych (Harold Innis, Marshall McLuhan, Vilem Flusser, Friedrich Kittler).

	<p>Studenci zapoznają się z podstawową terminologią i problematyką teorii mediów, wychodzącej od ustaleń Szkoły Kanadyjskiej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) H. Innis – sprawczość mediów w ujęciu historycznym 2) L. Mumford – mass-media i mass-maszyny 3) Erik Havelock – podmiot jako efekt pisma 4) McLuhan – (nowsze) psychiczne efekty korzystania z technologii komunikacyjnych 5) Flusser – komunikacja i programowanie egzystencji 6) Kittler – spojrzenie na uniwersytet z perspektywy medioznawczej 7) <i>The Network</i> (reż. S. Lumet) – podsumowanie bloku i dyskusja na temat końca epoki „dominującego medium” <p>W drugim bloku przyjrzymy się różnym krytycznym ujęciom współczesnej hybrydycznej kultury najnowszych mediów. Podczas zajęć studenci zapoznają się z najnowszą literaturą, poświęconą wybranym problemom kultury cyfrowej, przede wszystkim kapitalizmowi kognitywnemu, gamifikacji, automatyzacji treści, społecznym konsekwencjom wzrastającej złożoności sieci komunikacyjnych oraz nowym formom kontroli społeczeństw:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Benjamin Bratton – stos i złożoność współczesnych sieci informacyjnych 2) Frank ‘Bifo’ Berardi – semiokapitalizm 3) Lev Manovich – triumf programów 4) Fake news jako problem kultury cyfrowej 5) Hito Steyerl – nowe formy krytyki kultury cyfrowej 6) Wendy E. Chun i cyfrowa paranoja 7) Sieci neuronowe i rewolucja epistemologiczna <p>W semestrze letnim zaprezentowany zostanie historyczny zarys rozwoju mediów oraz ich rozmaite definicje. Głównymi tematami rozważań teoretycznych będą:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zagadnienie tożsamości kontekście rzeczywistości wirtualnych 2) nowe rodzaje aktywności społecznej i kulturowej 3) nowa humanistyka w świetle przemian technologicznych <p>W części ćwiczeniowej studenci będą analizowali wybrane przykłady tekstów oraz programów, w celu zapoznania się z podstawowymi formami oraz gatunkami medialnymi. Analiza oraz krytyczna dyskusja obejmie także przykładowe mechanizmy tworzenia medialnych wydarzeń w różnych aspektach życia społecznego oraz posługiwania się mediami w celu osiągnięcia celów politycznych i ekonomicznych. W czasie zajęć będą ponadto analizowane zjawiska związane z kulturą Internetu, a zatem nowymi formami gromadzenia informacji oraz zmianami w dostępie do niej, nowymi sposobami komunikacji, wreszcie funkcjonowaniem społeczności wirtualnych. Tematów do dyskusji dostarczą podane niżej lektury oraz wnioski, jakie sformułują studenci na podstawie własnych analiz zmian w kulturze, jakie dokonują się pod presją najnowszych technologii komputerowych oraz komunikacyjnych.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Semestr zimowy: <i>Are You Working Too Much? Post-Fordism, Precarity, and the Labor of Art</i>, red. Diedrich Diederichsen et al., Sternberg 2011 Benjamin Bratton, <i>The Stack: On Software and Sovereignty</i>, The MIT Press 2016 Vilem Flusser, <i>Post-history</i>, Univocal Publishing 2013 Matthew Fuller, Andrew Goffey, <i>Evil Media</i>, The MIT Press 2012</p>

	<p>Alexander R. Galloway, <i>The Interface Effect</i>, Polity 2012</p> <p>Harold A. Innis, <i>Nachylenie komunikacyjne [w:] Communicare. Almanach antropologiczny. Oralność/Piśmienność</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego 2007</p> <p>Friedrich A. Kittler, <i>Universities: Wet, Hard, Soft, and Harder</i>, dostęp online: http://csmt.uchicago.edu/kittleruniversities.pdf</p> <p>Marshall McLuhan, <i>Zrozumieć media. Przedłużenia człowieka</i>, Wydawnictwo Naukowo Techniczne 2004</p> <p>Lewis Mumford, <i>Mit maszyny</i>, t. 1, Wydawnictwo Naukowe PWN 2012</p> <p>Bernard Stiegler, <i>Interview: From Libidinal Economy to The Ecology of Spirit</i>, rozm. Frédéric Neyrat, dostęp online: http://www.parrhesiajournal.org/parrhesia14/parrhesia14_stiegler.pdf</p> <p>Hito Steyerl, <i>The Wretched of the Screen</i>, Sternberg Press 2013</p> <p>Wendy Chun, <i>Updating to Remain the Same: Habitual New Media</i>, MIT Press 2016</p> <p>Carlos E. Perez, <i>Artificial Intuition: The Improbable Deep Learning Revolution</i>, Create Space Publishing 2018</p> <p>Semestr letni:</p> <p>Darin Barney, <i>Społeczeństwo sieci</i>, SIC! 2008</p> <p>Anthony Giddens, <i>Nowoczesność i tożsamość: „ja” i społeczeństwo w epoce późnej nowoczesności</i>, PWN 2010</p> <p>Tomasz Goban-Klas, <i>Media i komunikowanie masowe. Teorie prasy, radia, telewizji i Internetu</i>, PWN 2009</p> <p>Tomasz Goban-Klas, <i>Cywilizacja medialna. Geneza, ewolucja, eksplozja</i>, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne 2005</p> <p>Wiesław Godzic, <i>Telewizja i jej gatunki po „Wielkim Bracie”</i>, Universitas 2004</p> <p>Henry Jenkins, <i>Kultura konwergencji</i>, Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne 2007</p> <p>Ryszard Kluszczyński, <i>Społeczeństwo informacyjne. Cyberkultura. Sztuka multimediów</i>, Rabid 2002</p> <p>Lew Manovich, <i>Język nowych mediów</i>, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne 2006</p> <p>Michał Warchała, <i>Autentyczność i nowoczesność</i>, Universitas 2006</p> <p><i>Wojna wstydy</i>, „Teksty Drugie” 2016, nr 4 (stąd wybrane teksty)</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>Tomasz Goban-Klas, <i>Niepokorna orkiestra medialna. Dyrigenci i wykonawcy polityki medialnej w Polsce po 1944 roku</i>, Wydawnictwo ASPRA-JR 2005</p> <p>Tomasz Goban-Klas, <i>Historia i rozwój mediów. Od malowideł naskalnych do Internetu</i>, Wydawnictwo Akademii Pedagogicznej 2001</p> <p>Maryla Hopfinger, <i>Literatura i media po 1989 roku</i>, Oficyna naukowa 2010</p> <p>Marshall McLuhan, <i>Zrozumieć media</i>, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne 2004 (wybrane rozdziały)</p> <p><i>Media Audiowizualne</i>, red. Wiesław Godzic, Aleksandra Drzał-Sierocka, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne 2010</p> <p>Walery Pisarek, <i>Nowa retoryka dziennikarska</i>, Universitas 2002</p> <p>Paul Virilio, <i>Bomba informacyjna</i>, SIC! 2006</p>
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Performanse kultur dawnych
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	student potrafi zastosować narzędzia performatyki, poznane w czasie lektury tekstów teoretycznych, do praktycznej analizy zjawisk z kręgu kultur dawnych
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Wanda Świątkowska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr Wanda Świątkowska
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	zaliczenie modułu performatycznego na studiach licencjackich lub wiedza z zakresu kulturoznawstwa na poziomie studiów licencjackich
Rodzaj i liczba godzin zajęć	30 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ECTS
Bilans punktów ECTS	1 punkt ECTS - aktywny udział w zajęciach 2 punkty ECTS - zaliczenie zajęć na ocenę
Stosowane metody dydaktyczne	prezentacje z komentarzem, analiza tekstu, projekcje filmowe, praca w grupach, praca indywidualna, dyskusja na podstawie zaproponowanych materiałów, studium przypadku
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	sprawdzanie obecności i przygotowania studentów do zajęć, ocena aktywności i udziału w dyskusjach oraz poziomu merytorycznego przygotowanej prezentacji
Forma i warunki zaliczenia modułu	warunkiem zaliczenia na ocenę jest obecność, aktywne uczestnictwo w zajęciach i przygotowanie prezentacji na temat wybranego zjawiska z zakresu kultur dawnych uwzględniającej możliwości jego praktykowania dziś, zachowania i ochrony
Treści modułu kształcenia	Na ćwiczeniach zostaną omówione performanse z okresu od antycznych cywilizacji Egiptu, Grecji i Rzymu po wiek XVII. Zaproponowane studia przypadków będą pochodziły zarówno z kręgu życia politycznego, społecznego, religijnego, jak i prywatnego (performanse władzy, rytuały, ceremonie, zachowania codzienne). Istotną kwestią będzie możliwość zachowania, ochrony i przekazywania performansów. W związku z tym przyjrzymy się regulacjom prawnym i działaniom UNESCO w zakresie dziedzictwa niematerialnego, propozycjom performatyki w kwestii dokumentacji, archiwizacji, a także rekonstrukcji i praktykowania dawnych performansów. Zajęcia będą obejmowały następujące bloki problematyczne: 1. Performanse monastyczne (mnisi anglosascy, kameduli,

	<p>monastycyzm prawosławny, jurodstwo)</p> <p>2. Performans pod ochroną (problem światowego dziedzictwa niematerialnego, konwencja UNESCO – zarzuty, szanse, możliwości ochrony);</p> <p>3. Efemeryczność a trwałość performansu (re-enactments, rekonstrukcje historyczne, praktykowanie dawnych performansów);</p> <p>4. Ciało jako medium praktyk (archiwum, repertuar, pamięć ciała).</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	<p><i>Codziennosc kamedulska</i>, oprac. M.M. Florkowscy, Kraków 2015</p> <p><i>Dziedzictwo w akcji. Rekonstrukcja historyczna jako sposób uczestnictwa w kulturze</i>, red. T. Szlendak, Warszawa 2012</p> <p>M. Kocur, <i>Drugie narodziny teatru. Performanse mnichów anglosaskich</i>, Wrocław 2010</p> <p><i>Konwencja UNESCO w sprawie ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego</i>, Paryż 2003</p> <p>R. Kurin, <i>Safeguarding Intangible Cultural Heritage in the 2003 UNESCO Convention: a critical appraisal</i>, „Museum International” 2004, nr 1-2.</p> <p><i>Niematerialne dziedzictwo kulturowe: źródła – wartości – ochrona</i>, red. J. Adamowski, K. Smyk, Lublin 2013</p> <p>D. Sajewska, <i>Nekroperformans. Kulturowa rekonstrukcja teatru Wielkiej Wojny</i>, Warszawa 2016</p> <p>D. Sajewska, <i>Rekonstrukcja jako profanacja archiwum</i>, „Dialog” 2017, nr 7-8</p> <p>R. Schneider, <i>Performans pozostaje. Sztuka i wojna w czasach teatralnych odegrań</i>, tłum. M. Borowski, M. Sugiera, Kraków 2018</p> <p>D. Taylor, <i>Performance and intangible cultural heritage</i>, [w:] <i>The Cambridge Companion to Performance Studies</i>, Cambridge 2008</p> <p>D. Taylor, <i>Archiwum i repertuar: performanse i performatywność. PerFORwhat studies?</i>, tłum. M. Borowski, M. Sugiera, „Didaskalia” 2014, nr 120</p> <p>C. Wodziński, <i>Jurodiwy. Portret niebywalca</i>, „Więź” 2000, nr 3, s. 89-104</p>
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Historia i pamięć w perspektywie performatywnej
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Po ukończeniu kursu studenci powinni znać wybrane kanoniczne teorie pamięci. Zdobędą też umiejętność samodzielnego znajdowania interesujących ich metodologii, które sytuują się w ramach teorii pamięci, a także stosowania ich do wybranych zagadnień z zakresu kultury i sztuki.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr hab. Wojciech Baluch, prof. UJ
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr hab. Wojciech Baluch, prof. UJ
Sposób realizacji	moduł w całości realizowany w postaci zajęć dydaktycznych, wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów.
Wymagania wstępne i dodatkowe	ogólna wiedza o kulturze na poziomie licencjatu
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin ćwiczeń w trybie 2 godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	4 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ETCS - aktywny udział w zajęciach, znajomość treści zadawanych lektur, umiejętność zastosowania omawianych metodologii 2 punkty ETCS - przygotowanie projektu
Stosowane metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, medialne prezentacje materiałów do analiz, samodzielnie przygotowane projekty
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	ocena przygotowania do zajęć w oparciu o udział w dyskusjach oraz samodzielnie przygotowane projekty artystyczne lub naukowe
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	warunkiem zaliczenia jest aktywny udział w zajęciach oraz przygotowanie projektu artystycznego lub naukowego, podejmującego temat interesujący studenta
Treści modułu kształcenia	Zajęcia poświęcone będą poszukiwaniom nowych perspektyw wykorzystania studiów nad pamięcią, zgodnych z zainteresowaniami studentów. Na pierwszych spotkaniach zostaną omówione podstawowe zagadnienia z zakresu humanistycznej refleksji nad pamięcią, na kolejnych rzadziej podejmowane przez główny nurt badań. Wśród perspektyw oraz tematów, które zostaną przedstawione studentom jako punkty odniesienia dla ich własnych poszukiwań, znajdują się: 1) epigenetyka jako strategia w narracjach epickich 2) krytyka genetyczna jako metoda pisania o historii

	<ul style="list-style-type: none"> 3) pamięć źle obecna – wspomnienia epoki PRL 4) wspomnienia młodości (pamięć pokoleniowa w twórczości dojrzałych artystów) – na przykładach wybranych filmów 5) pamięć a archiwum – przedmioty, wspomnienia, performanse 6) pamięć i afekt w tekstach fantastycznych i przedstawieniach postdramatycznych 7) metafora jako mechanizm pamięci
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Jan Assmann, <i>Pamięć kulturowa</i>, tłum. A. Kryczyńska-Pham, WUW 2008 (wybrane fragmenty)</p> <p>Douwe Draaisma, <i>Machina metafor. Historia pamięci</i>, tłum. R. Pucek, Wyd. Aletheia 2009</p> <p><i>Genetic Criticism</i>, red. J. Deppman, D. Ferrer, M. Groden, University of Pennsylvania Press 2004 (wybrane fragmenty).</p> <p>Anna Janko, <i>Mała zagłada</i>, Wydawnictwo Literackie 2015</p> <p>Dorota Jarząbek-Wasył, <i>Za kulisami: narodziny przedstawienia w teatrze polskim XIX wieku</i>, WUJ 2016 (wybrane fragmenty)</p> <p>Dominik Lacapra, <i>Historia w okresie przejściowym</i>, Universitas 2009 (wybrane fragmenty)</p> <p>Ryszard Nycz, Roma Syndyka, Teresa Szostek, <i>Od pamięci biodziedzicznej do postpamięci</i>, Instytut Badań Literackich PAN, Wydawnictwo 2013</p> <p><i>PRL: sondowanie pamięci</i>, „Teksty Drugie” 2013, nr 3</p> <p>Szczepan Twardoch, <i>Król</i>, Wydawnictwo Literackie 2016</p> <p><i>Wszystko o mojej matce</i>, reż. Michał Borczuch (jeżeli będzie grane w teatrze)</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>nie dotyczy</p>

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Performanse kultur pozaeuropejskich
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	student potrafi zastosować narzędzia performatyki, poznane w czasie lektury tekstów teoretycznych, do praktycznej analizy zjawisk z kręgu kultur pozaeuropejskich
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok studiów II stopnia
Semestr	letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Wanda Świątkowska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr Wanda Świątkowska
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	zaliczenie modułu performatycznego na studiach licencjackich lub wiedza z zakresu kulturoznawstwa na poziomie studiów licencjackich
Rodzaj i liczba godzin zajęć	30 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ECTS
Bilans punktów ECTS	1 punkt ECTS - udział w zajęciach 2 punkty ECTS - zaliczenie zajęć na ocenę
Stosowane metody dydaktyczne	przedstawienie tematu przez prowadzącego oraz dyskusja na podstawie zaproponowanych materiałów (fragmenty tekstów, prezentacja, filmy), praca w grupach, praca indywidualna
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	sprawdzanie obecności i przygotowania studentów do zajęć, ocena aktywności i udziału w dyskusjach oraz ocena pracy semestralnej studentów
Forma i warunki zaliczenia modułu	warunkiem zaliczenia na ocenę jest obecność, aktywne uczestnictwo w zajęciach i złożenie do 30 maja 2019 roku pracy pisemnej (7-8 stron) na temat wybranego zjawiska spoza kręgu kultury europejskiej, które nie było omawiane na zajęciach
Treści modułu kształcenia	Na ćwiczeniach omawiane będą różnorodne performanse z obszaru Azji, obu Ameryk, Afryki i Oceanii. Zaproponowane studia przypadków pochodzą tak z kręgu życia politycznego, społecznego, religijnego, jak i prywatnego (performanse władzy, rytuały, ceremonie, zachowania codzienne). Zajmiemy się rolą mitów i mitologii w tworzeniu tożsamości i norm poszczególnych kultur (dotyczących m.in. cielesności, zachowań społecznych, konstrukcji płci), a także współczesnymi performansami demokracji, by na koniec zastanowić się nad procesami translokacji kulturowej i interkulturowymi aspektami performansów. Zajęcia będą obejmowały następujące bloki problematyczne: 1. Trickster a bohater kulturowy (na przykładzie wierzeń plemienia Indian Winnebagó i mitologii polinezyjskiej);

	<p>2. Kulturowe funkcje mitów, opowieści i praktyk (oratura a pismo, pamięć kulturowa, rola praktyk cielesnych w przekazywaniu rytuałów, norm i zasad społecznych);</p> <p>3. Kulturowe i społeczne wymiary cielesności (ciało i stosunek do ciała w różnych kulturach, konceptualizacje płci, kanony piękna, rytuały cielesne, dyscyplinowanie ciała);</p> <p>4. Performanse demokracji amerykańskiej (symbole narodowe, wybory, przemówienia państwowe, kształtowanie wizerunku polityków).</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p><i>Antropologia ciała. Zagadnienia i wybór tekstów</i>, opr. zespół pod kier. M. Szpakowskiej, Warszawa 2008</p> <p>J. Assmann, <i>Pamięć kulturowa. Pismo, zapamiętywanie i polityczna tożsamość w cywilizacjach starożytnych</i>, tł. A. Kryczyńska-Pham, Warszawa 2008</p> <p>A. Buczkowski, <i>Spoleczne tworzenie ciała. Płeć kulturowa i płeć biologiczna</i>, Kraków 2005</p> <p>S. Greenblatt, <i>Mobilność kulturowa: wprowadzenie; Manifest badań nad mobilnością kulturową</i>, tłum. M. Borowski, M. Sugiera, „Didaskalia” 2011, nr 106</p> <p>E. Matynia, <i>Demokracja performatywna</i>, Wrocław 2008</p> <p>J. McKenzie, <i>Democracy's Performance</i>, „The Drama Review” 47, Summer 2003, s. 117-128</p> <p>D. Penkala, <i>Bohater kulturowy w mitologii polinezyjskiej</i>, „Etnografia Polska” 1975, nr 1, s. 163-191</p> <p>P. Radin, <i>Trickster. Studium mitologii Indian północnoamerykańskich</i>, tłum. A. Topczewska, Warszawa 2010</p> <p>N. Ridout, <i>Performance and democracy</i>, [w:] <i>The Cambridge Companion to Performance Studies</i>, red. Tracy C. Davis, 2008, s. 11-22</p> <p>R. Schneider, <i>Performans pozostaje</i>, tłum. D. Sosnowska, [w:] <i>Re//mix. Performans i dokumentacja</i>, red. D. Sajewska, T. Plata, Warszawa 2014, s. 20-35</p> <p>M. de Sterck, <i>Zakwitające dziewczęta. Opowieści ludowe o miłości i odwadze</i>, tł. Ł. Żebrowski, Warszawa 2013</p> <p>D. Taylor, <i>Archive and the Repertoire. Performing Cultural Memory in the Americas</i>, Durham-London 2003</p> <p>M. Wójcicka, <i>Pamięć zbiorowa a tekst ustny</i>, Lublin 2014</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>nie dotyczy</p>

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Warsztaty dramaturgii: dramaturgia opowieści (dramaturgia wielkich narracji)
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	student po ukończeniu kursu będzie posiadał wiedzę na temat adaptacji tekstów narracyjnych; znajomość „drabinki dramaturgicznej”; umiejętność samodzielnego tworzenia scenariusza; doświadczenie w prezentacji performatywnej /teatralnej przygotowanego tekstu
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok studiów II stopnia
Semestr	letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	mgr Sebastian Majewski
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr hab. Wojciech Bałuch
Sposób realizacji	moduł w całości realizowany w postaci spotkań warsztatowych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	student powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu teorii kultury i literatury oraz być zainteresowany sztuką dramatopisarską, teatralną oraz ogółem zjawisk performatywnych
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin warsztatów
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ECTS

Bilans punktów ECTS	1 punkt ETCS - aktywny udział w warsztatach 2 punkty ETCS - zaliczenie
Stosowane metody dydaktyczne	ćwiczenia z elementami wykładu, aktywna praktyka uczestników warsztatów
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	aktywne uczestnictwo w zajęciach
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunkiem zaliczenia warsztatów jest przedstawienie fragmentu przygotowanej adaptacji utworu, którego wybór został skonsultowany z prowadzącym
Treści modułu kształcenia	<p>Zajęcia mają charakter warsztatowy, czyli są praktyczną pracą, jaką indywidualnie wykona student w ramach wyznaczonego zadania. Celem warsztatu jest zapoznanie studentów z uprawianą przeze mnie dramaturgią wielkich narracji, czyli strategią adaptacji wielkich tekstów epickich oraz zastosowanie strategii wobec konkretnego dzieła literackiego. Warsztat odejmie następujące zagadnienia i zadania:</p> <p>01. zapoznanie się ze stosowaną przez mnie strategią dramaturgiczną na podstawie tekstu adaptacji <i>Nocy i dni</i> Marii Dąbrowskiej, przygotowanej na potrzeby spektaklu <i>Noce i dnie / Tom VI Nie wiem, o czym jest jutro</i> w kaliskim Teatrze im. Wojciecha Bogusławskiego (od powieści przez adaptację do spektaklu)</p> <p>02. powieść <i>Złota Pogoda</i> Yukio Mishimy jako materiał do pracy dramaturgicznej</p> <p>03. stworzenie schematu adaptacji (dramaturgiczna kompozycja tekstu / drabinka dramaturgiczna)</p> <p>04. napisanie dwóch scen adaptacji (w tym jednej kluczowej dla sensu adaptacji)</p> <p>05. prezentacja dokonanego zabiegu dramaturgicznego wobec tekstu powieści (dwie sceny oraz schemat) w sposób teatralny (performatywny) z udziałem widzów</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Yukio Mishima <i>Złota pogoda</i>
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Warsztaty z przekładu literackiego
Kod modułu	WPI/wtd/20
Język kształcenia	polski oraz wybrany język obcy
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	student potrafi zdefiniować strategię przekładu na język polski wybranego materiału (jego funkcję i cele), a także sam podjąć próbę przetłumaczenia tekstu literackiego (lub dialogów filmowych, telewizyjnych i dramatu, piosenki, wiersza), stosując wypracowane podczas warsztatów strategię przekładu
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	I rok studiów II stopnia
Semestr	letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr hab. Ewa Bal
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr hab. Ewa Bal
Sposób realizacji	samodzielna i zespołowa praca nad tekstem i materiałem multimedialnym, projekcje, dyskusja
Wymagania wstępne i dodatkowe	dobra znajomość przynajmniej jednego języka obcego
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin warsztatów w trybie 2 godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ECTS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ECTS - udział w warsztatach 1 punkt ECTS - samodzielne przygotowanie tłumaczenia tekstu
Stosowane metody dydaktyczne	prezentacja z komentarzem, praca w grupach, praca indywidualna, dyskusja, projekcje multimedialne
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	weryfikacja przygotowywanych przekładów oraz ocena udziału studenta w pracy zespołowej
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	kurs zaliczany jest na podstawie obecności, aktywnego udziału w zajęciach oraz złożenie tłumaczenia wybranego fragmentu utworu literackiego, filmowego, telewizyjnego lub teatralnego uzgodnionego z prowadzącym
Treści modułu kształcenia	Kurs ma na celu wykształcenie praktycznych zdolności przekładu jako procesu międzykulturowej komunikacji, a zwłaszcza strategii spolszczania tekstu z uwzględnieniem jego funkcji w rodzimym kontekście kulturowym i medialnym. W tym roku zajmować będziemy się przekładem dialogów filmowych, które będziemy tłumaczyć na język polski z myślą o dwóch sposobach ich edycji: w formie napisów oraz tekstu dla lektora (tzw. voice over). Ze względu na niejednorodną językowo grupę szczegółowy program warsztatów ustalony zostanie podczas pierwszych zajęć, z uwzględnieniem indywidualnych preferencji i znajomości języków obcych studentów. Szczególnie zachęcam do

	uczestnictwa studentów z filologii obcych oraz programu Erasmus, gdyż wraz z kolegami z Polski mogą stworzyć w ramach zajęć udane tandemy językowe.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	<p>Literatura uzupełniająca program warsztatów ustalona zostanie na pierwszym spotkaniu, z uwzględnieniem indywidualnych preferencji studentów.</p> <p>Literatura poświęcona problemom przekładowi audiowizualnego dostępna jest w tematycznym numerze <i>O przekładzie audiowizualnym</i> pisma „Przekładaniec” (2009, nr 20).</p> <p>Agata Hołobut, Monika Woźniak, <i>Historia na ekranie. Gatunek filmowy a przekład audiowizualny</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2018.</p>
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

II ROK STUDIÓW:

III semestr:

L.p.	Nazwa modułu kształcenia	Rodzaj zajęć dydaktycznych	O/F	Forma zaliczenia	Liczba godzin	Punkty ECTS
1	Seminarium magisterskie prof. dr hab. Dariusz Kosiński dr hab. Wojciech Baluch	seminarium	0	zaliczenie na ocenę	30	12
2	Performanse tożsamości 1 Prof. dr hab. Małgorzata Sugiera	Ćwiczenia	0	zaliczenie na ocenę	30	3
3	Strategie sztuk performatywnych dr Konrad Wojnowski	Ćwiczenia	0	ocena za pracę pisemną	30	6
4	Warsztaty z przekładu tekstów naukowych ¹⁰ dr hab. Mateusz Borowski	Ćwiczenia	F	zaliczenie na ocenę	30	3
5	Warsztaty organizacji wydarzeń kulturalnych ¹¹ mgr Tomasz Kireńczuk	Ćwiczenia	F	zaliczenie na ocenę	30	3
6	Zajęcia do wyboru		F			7 ¹²

Łączna liczba godzin: 120 + zajęcia do wyboru

Łączna liczba punktów ECTS: 24 + 7 za zajęcia do wyboru

IV semestr:

L.p.	Nazwa modułu kształcenia	Rodzaj zajęć dydaktycznych	O/F	Forma zaliczenia	Liczba godzin	Punkty ECTS
1	Seminarium magisterskie prof. dr hab. Dariusz Kosiński dr hab. Wojciech Baluch	seminarium	0	egzamin i obrona pracy	30	15
2	Performanse tożsamości 2 dr Łucja Iwanczewska	Ćwiczenia	0	zaliczenie na ocenę	30	3
3	Filozofie performansu dr Łucja Iwanczewska	Ćwiczenia	0	zaliczenie na ocenę	30	3
4	Zajęcia do wyboru		F			8 ¹³

Łączna liczba godzin obowiązkowych: 90 + zajęcia do wyboru

Łączna liczba punktów ECTS: 24 (lub 21, jeśli student wybierze warsztaty w 3. semestrze) + 8 za zajęcia do wyboru

¹⁰ Lub, do wyboru: Warsztaty organizacji wydarzeń kulturalnych w 4. semestrze.

¹¹ Lub do wyboru: Warsztaty z przekładu tekstów naukowych w 3. semestrze.

¹² Liczba podana orientacyjnie. W ciągu całego roku student winien zgromadzić 15 punktów ECTS za zajęcia do wyboru.

¹³ Liczba podana orientacyjnie. W ciągu całego roku student winien zgromadzić 15 punktów ECTS za zajęcia do wyboru.

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Seminarium magisterskie „Performatyka i jej skuteczność”
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Umiejętność samodzielnego wyboru i opracowania materiału badawczego, w tym wyboru metodologii. Umiejętność analizy i interpretacji wybranych zjawisk i problemów. Umiejętność skomponowania i napisania samodzielnej pracy naukowej.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	II rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy i letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	prof. dr. hab. Dariusz Kosiński
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	prof. dr hab. Dariusz Kosiński
Sposób realizacji	zajęcia bezpośredniego kontaktu, wymagającego obecności studentów i prowadzącego seminarium
Wymagania wstępne i dodatkowe	zaliczenie seminarium magisterskiego na I roku studiów II stopnia
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin seminarium w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	27 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	6 punktów ETCS - aktywny udział w seminarium 7 punktów ETCS - prezentacja projektów własnych 14 punktów ETCS - przygotowanie pracy magisterskiej, przyjętej przez prowadzącego seminarium
Stosowane metody dydaktyczne	seminarium
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	aktywność na zajęciach (20%), prezentacja projektów własnych (30%), przygotowanie pracy (50%)
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	warunkiem zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w dyskusjach w trakcie zajęć, przygotowanie i przedstawienie jednej prezentacji w każdym semestrze oraz przygotowanie i przyjęcie pracy magisterskiej

Treści modułu kształcenia	<p>Na temat wiodący złożą się następujące zagadnienia szczegółowe:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Metodologie badań nad performatywnością wybranych działań ludzkich 2) Performans i powtórzenie 3) Re-enactment i re-konstrukcja 4) Dramaturgia działania 5) Odtworzenia i od-twarzanie 6) Nowe gatunki performansu
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	<p>Jacek Dziekan, <i>Od rytuału do protestu. Mediatyzacja żaloby smoleńskiej</i>, Warszawa 2018 Ewa Majewska, <i>Kontrpubliczności ludowe i feministyczne. Wczesna „Solidarność” i Czarny Protest</i>, Znak, Kraków 2018 <i>Performatyka. Terytoria</i>, red. Ewa Bal i Dariusz Kosiński, Wydawnictwo UJ, Kraków 2017 Dorota Sajewska, <i>Nekroperoframans</i>, Instytut Teatralny im. Z. Raszewskiego, Warszawa 2016 Diana Taylor, <i>Performans</i>, Universitas, Kraków 2018</p>
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Seminarium magisterskie „Dramaturgia współczesna w świetle nowej humanistyki”
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Student po ukończeniu kursu będzie posiadał znajomość najnowszych kierunków badawczych we współczesnej humanistyce, potrafił samodzielnie dobierać materiał badawczy i poddawać go opracowaniu, rozumiał i krytycznie analizował teksty teoretyczne oraz komponował wypowiedzi i pisał teksty, będące efektem prowadzonych badań i analiz wybranych zjawisk kulturowych i literackich.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	II rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy i letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr hab. Wojciech Baluch, prof. UJ
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr hab. Wojciech Baluch, prof. UJ
Sposób realizacji	moduł w całości realizowany w postaci spotkań seminaryjnych, wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów oraz konsultacji indywidualnych
Wymagania wstępne i dodatkowe	zaliczenie seminarium magisterskiego na I roku studiów II stopnia
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin seminarium w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	27 punktów ECTS

Bilans punktów ECTS	10 punktów ETCS - zaliczenie semestru zimowego 17 punktów ETCS - przygotowanie pracy magisterskiej i przyjęcie przez prowadzącego seminarium
Stosowane metody dydaktyczne	seminarium z elementami wykładu, analiza wybranych tekstów teoretycznych, praca nad projektami własnymi studentów
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	ocena wystąpień ustnych, aktywnego udziału w dyskusji i prac pisemnych
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Aktywne uczestnictwo w zajęciach, przedstawienie pracy pisemnej na wybrany przez siebie temat lub opracowania dramaturgicznego samodzielnie wybranego tematu
Treści modułu kształcenia	Seminarium obejmuje dwa zasadnicze wymiary aktywności badawczej: <ol style="list-style-type: none"> 1) dyskusje nad najnowszymi kierunkami w humanistyce światowej 2) praktyczne zastosowanie omawianych metod do opracowania wybranych przez seminarzystów tematów
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	lektury są dobierane w zależności od indywidualnych potrzeb studentów
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Performanse tożsamości
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Student zapozna się ze współczesnymi teoriami tożsamości indywidualnych i zbiorowych w ujęciu interdyscyplinarnym. Zdobędzie ponadto umiejętność wykorzystywania wiedzy teoretycznej w praktycznych analizach i interpretacjach współczesnej twórczości artystycznej i zjawisk kultury.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	II rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy i letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	prof. dr hab. Małgorzata Sugiera dr Łucja Iwanczewska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	prof. dr hab. Małgorzata Sugiera
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych, wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	ogólna wiedza o kulturze współczesnej
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	6 punktów ECTS
Bilans punktów ECTS	4 punkty ECTS – aktywny udział w zajęciach 2 punkty ECTS – przygotowanie prezentacji w semestrze letnim
Stosowane metody dydaktyczne	ćwiczenia z elementami wykładu, dyskusje, regularne cotygodniowe konsultacje dla studentów
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	sprawdzanie obecności i przygotowania studentów do zajęć w formie aktywnych dyskusji wokół omawianych lektur i prezentacji medialnych
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Ogólne warunki zaliczenia ćwiczeń to przygotowywanie do zajęć, obecność i aktywność. Ponadto warunkiem zaliczenia semestru zimowego jest przygotowanie do 15 stycznia 2019 roku krótkiej pracy pisemnej (10-12 tysięcy znaków ze spacjami), będącej interpretacją wybranego w porozumieniu z prowadzącym zjawiska kultury z wykorzystaniem jednej z metod omawianych na zajęciach. Natomiast semestru letniego przygotowanie prezentacji na wybrany przez studenta temat w zakresie programu zajęć proponowanego przez prowadzącego.
Treści modułu kształcenia	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z najnowszymi koncepcjami teorii tożsamości indywidualnych i zbiorowych, które powstały w nowych nurtach humanistyki (teorie gender i queer, nowy historycyzm, studia postkolonialne i dekolonialne, teorie performatywności, nowych mediów, transhumanistyki i posthumanistyki) oraz prezentacja ich użycia do analizy wybranych utworów artystycznych, tekstów kultury, dramatyzacji społeczno-politycznych.

<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Literatura podstawowa:</p> <p>G. Agamben, <i>Wspólnota, która nadchodzi</i>, tłum. S. Królak, Warszawa 2008</p> <p>G. Agamben, <i>Co zostaje z Auschwitz: archiwum i świadek</i>, tłum. S. Królak, Warszawa 2008</p> <p>B. Buden, <i>Strefa przejścia. O końcu postkomunizmu</i>, Warszawa 2012</p> <p>T. Dant, <i>Kultura materialna w rzeczywistości społecznej. Wartości, działania, style życia</i>. Kraków 2007</p> <p>K. Duniec, J. Krakowska <i>Soc, sex i historia</i>, Warszawa 2014</p> <p><i>Dystans i zaangażowanie. Wspólnota – literatura – doświadczenie. Antologia przekładów</i>, Katowice 2008</p> <p>L. Ferry, V. Jean-Didier, <i>Co to jest człowiek?: o podstawach filozofii i biologii</i>, tłum. M. Milewska, Warszawa 2003</p> <p>A. Giddens, <i>Nowoczesność i tożsamość. „Ja” i społeczeństwo w epoce późnej nowoczesności</i>, tłum. A. Szulżycka, Warszawa 2010</p> <p>A. Leder, <i>Przeżniona rewolucja. Ćwiczenie z logiki historycznej</i>, Warszawa 2014</p> <p>J. Luc-Nancy, <i>Rozdzielona wspólnota</i>, Wrocław 2010</p> <p>J. Luc-Nancy, <i>The Birth to Presence</i>, Stanford 1993</p> <p>P. Mościcki, <i>Idea potencjalności. Możliwość filozofii według Giorgio Agambena</i>, Warszawa 2012</p> <p><i>Od pamięci biodziedzicznej do postpamięci</i>, red. T. Szostek, R. Syndyka, R. Nycz, Warszawa 2013</p> <p><i>Odmiany odmienca: mniejszościowe orientacje seksualne w perspektywie gender</i>, red. T. Basiuk, D. Ferens, T. Sikora, Katowice 2002</p> <p>E. Pakszys, <i>Między naturą a kulturą: kategoria płci/rodzaju w poznaniu. Studium epistemologii naturalizowanej w perspektywie feministycznej</i>, Poznań 2000</p> <p><i>Podmiot w procesie</i>, red. J. Jusiak, J. Mizińska, Poznań 1999</p> <p><i>Rzeczy i ludzie. Humanistyka wobec materialności</i>, red. J. Kowalewski, W. Piasek, M. Śliwa, Olsztyn 2008.</p> <p>Ch. Tylor, <i>Źródła podmiotowości: narodziny tożsamości nowoczesnej</i>, tłum. M. Gruszczyński, Warszawa 2001</p> <p><i>Wizerunki wspólnoty. Studia i szkice z literatury i antropologii porównawczej</i>, red. Z. Kadłubek, T. Sławek, Katowice 2008</p> <p><i>Zaangażowanie czy izolacja? Współczesne strategie współczesnej egzystencji humanistów</i>, red. J. Kowalewski, W. Piasek, Olsztyn 2007</p> <p>M. Hardt, A. Negri, <i>Rzecz – pospolita. Poza własność prywatną i dobro publiczne</i>, Korporacja Ha!art, Kraków 2012</p> <p>J. Sowa, <i>Inna Rzeczpospolita jest możliwa! Widma przeszłości, wizje przyszłości</i>, WAB, Warszawa 2015</p> <p>M. Kwiek, <i>Dylematy tożsamości. Wokół autowizerunku filozofa w powojennej myśli francuskiej</i>, Wydawnictwo Naukowe IF UAM, Poznań 1993</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>nie dotyczy</p>

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Performatywność przedstawień i tekstów
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Orientacja w najnowszych trendach w sztuce współczesnej oraz jej związkach z historyczną awangardą. Znajomość różnych modeli i strategii performatywnych w sztuce współczesnej.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	2 rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Konrad Wojnowski
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr Konrad Wojnowski
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	zainteresowanie kulturą współczesną i sztuką najnowszą, znajomość języka angielskiego w stopniu umożliwiającym lekturę recenzji z wystaw oraz tekstów poświęconych sztuce najnowszej
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	6 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ETCS - aktywne uczestnictwo w zajęciach 4 punkty ETCS - egzamin pisemny
Stosowane metody dydaktyczne	konwersatorium, dyskusja, medialne prezentacje materiałów do analiz
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	uczestnicy kursu mają obowiązek aktywnego uczestnictwa w zajęciach, a także przygotowanie konspektu oraz zaprezentowania zdolności aplikowania zdobytej wiedzy podczas egzaminu pisemnego
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Zaliczenie kursu na ocenę: Uczestnicy kursu przygotowują konspekt (objętość 700-800 słów), prezentujący sposób opracowania zagadnienia wybranego jako temat pracy pisemnej. Powinien on zawierać klarownie sformułowany plan wyводу, krótkie uzasadnienie wybranej metodologii i przykładów. Konspekt ma mieć formę CIĄGŁEGO TEKSTU, a nie notatki w punktach. Należy go

	<p>złożyć u prowadzącego zajęcia nie później niż 15 grudnia 2018 roku. Ocena z konspektu stanowi 35% oceny końcowej.</p> <p>Egzamin ma formę pracy pisemnej przedstawionej do oceny do 30 stycznia 2019 roku (12-15 stron znormalizowanego maszynopisu). Ocena z pracy stanowi 65% oceny końcowej.</p>
<p>Treści modułu kształcenia</p>	<p>Celem zajęć jest zapoznanie studentów ze złożonym krajobrazem sztuki współczesnej i jej performatywnego oblicza. Omówione zostaną najważniejsze nurty i zjawiska w sztuce ostatnich dwóch dekad, a w szczególności jej hybrydyzacja medialna (postinternet, selfie-feminizm, estetyka wave'owa) oraz najnowsze formy zaangażowania społecznego (od sztuki krytycznej do akceleracjonizmu w sztuce):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Co po awangardzie? (Peter Bürger) 2) Poszerzone pole sztuki (Rosalind Krauss) 3) Co to właściwie znaczy sztuka współczesna? „Hegemonia nieczystości” 4) Kuracjonizm – epoka nowych gwiazd sztuki 5) Sztuka i polityka: artyści jako krytycy (sztuka polska po 89’) 6) Stosowane sztuki społecznego agonu 7. Biennale w Berlinie (Artur Żmijewski) (opcjonalnie) 7) Problemy z partycypacją (Claire Bishop) – triumf etyki nad estetyką 8) Sztuka relacyjna i jej rychła śmierć (Bourriaud) 9) Po sztuce relacyjnej: zwrot ku teatralności 10) Spóźniony triumf awangardy (Peter Weibel) 11) Postinternetowa dziwność 12) Projektowanie spekulatywne, akceleracjonizm i dziwne utopie 13) _wave (#aesthetics) – czyli po co nam galerie w internecie? 14) Selfie-feminizm / selfie w sztuce współczesnej – nowe performanse tożsamości 15) Nowa sztuka krytyczna – casus Hito Steyerl
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Bruce Altshuler, <i>Biennials and Beyond</i>, Phaidon 2013</p> <p>Nicholas Bourriaud, <i>Estetyka relacyjna</i>, tłum. Łukasz Białkowski, MOCAK 2012</p> <p>Claire Bishop, <i>Sztuczne piekła</i>, tłum. Jacek Staniszewski, Bęc Zmiana 2015</p> <p>Peter Bürger, <i>Teoria awangardy</i>, tłum. Jadwiga Kita-Huber, Universitas 2006</p> <p>Anthony Dunne, Fiona Raby, <i>Speculative Everything</i>, MIT Press 2013</p> <p>Erika Fischer-Lichte, <i>Estetyka performatywności</i>, tłum. M. Borowski, M. Sugiera, Księgarnia Akademicka 2008</p> <p>„Krytyka polityczna”, nr 30 (temat numeru: Nie lękajcie się)</p> <p>Edward Lucie-Smith, <i>Movements in Art since 1945</i>, Thames&Hudson 2001</p> <p>Martyna Nowicka, Konrad Wojnowski, <i>Zakłóć i zachowaj</i> –</p>

	<p><i>teatralność w sztuce współczesnej</i>, „Didaskalia” 2018, nr 144</p> <p>Hans Ulrich Obrist, <i>Krótką historia kuratorstwa</i>, tłum. M. Nowicka, Korporacja Ha!art 2016.</p> <p><i>What Is Contemporary Art? An Introduction</i>, „e-flux Journal”, special issue</p> <p>Teksty krytyczne w czasopismach „e-flux” oraz „Frieze”</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>nie dotyczy</p>

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Warsztaty przekładu tekstów naukowych
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Zajęcia służą zapoznaniu uczestników z zasadami tłumaczenia tekstów naukowych z języka angielskiego. Mają zademonstrować im sposoby analizy tekstu pod kątem jego przekładu oraz uwrażliwić ich na specyficzne problemy związane z przekładem tekstów naukowych, a także zapoznać ze sposobami ich rozwiązania i poszukiwania ekwiwalentów w języku docelowym.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	I rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr hab. Mateusz Borowski
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr hab. Mateusz Borowski
Sposób realizacji	moduł w całości realizowany w postaci zajęć dydaktycznych, wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	dobra znajomość języka angielskiego
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin warsztatów w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	1 punkt ETCS – aktywny udział w warsztatach 2 punkty ETCS – samodzielne przygotowanie tłumaczenia na zaliczenie
Stosowane metody dydaktyczne	prezentacje wybranych fragmentów tłumaczeń z komentarzem, porównywanie tłumaczeń, korekta i omawianie tłumaczeń przygotowywanych przez studentów jako prace zadawane do domu
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	aktywność na zajęciach i terminowane oddawanie zadawanych tłumaczeń trzech krótkich tekstów omawianych wspólnie na zajęciach (40%) oraz złożenie tłumaczenia jako formy zaliczenia zajęć na ocenę (60%) do 15 stycznia 2019 roku
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	zaliczenie na ocenę na podstawie obecności, aktywnego udziału w zajęciach, przygotowania tłumaczeń tekstów omawianych na zajęciach i złożenia samodzielnego przekładu wybranego tekstu naukowego z języka angielskiego, które będzie podstawą oceny z zaliczenia
Treści modułu kształcenia	kurs ma za zadanie kształcenie praktycznych umiejętności, dlatego zajęcia będą miały charakter grupowej pracy nad tłumaczeniem wybranych tekstów i dyskusji nad możliwymi rozwiązaniami problemów przekładoznawczych
Wykaz literatury podstawowej	Ze względu na warsztatowy charakter zajęć lista tekstów

i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	tłumaczonych w czasie wspólnych zajęć zostanie przygotowana w czasie pierwszego spotkania z uczestnikami kursu, z uwzględnieniem ich potrzeb i możliwości.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Warsztaty organizacji wydarzeń kulturalnych
Kod modułu	Wpl/wt-pp/2/1
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	studenci zdobędą podstawowe informacje na temat organizacji wydarzeń teatralnych i przećwiczą zasady składania aplikacji o ich dofinansowanie
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	II rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	mgr Tomasz Kireńczuk
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	prof. dr hab. Dariusz Kosiński
Sposób realizacji	Zajęcia bezpośredniego kontaktu, wymagające obecności studentów i prowadzącego
Wymagania wstępne i dodatkowe	posiadanie stopnia licencjata
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin warsztatów
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	1 punkt ETCS – aktywne uczestnictwo w zajęciach 2 punkty ETCS – złożenie projektu wydarzenia kulturalnego
Stosowane metody dydaktyczne	warsztaty
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	Obecność na zajęciach i aktywny w nich udział. Sprawdzanie przez prowadzącego znajomości wskazanych tekstów oraz realizacji zadań (przygotowanie w ramach zajęć projektów wydarzeń artystycznych)
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Zaliczenie (czyli dopuszczenie do egzaminu) uzyskiwane jest po wypełnieniu wszelkich obowiązków opisanych w punkcie poprzednim. Egzamin: obrona przygotowanego przez studenta (konieczna jest wcześniejsza konsultacja projektu z prowadzącym) projektu wydarzenia artystycznego. Dokładne wytyczne dotyczące przygotowania projektu wydarzenia artystycznego zostaną podane na zajęciach.
Treści modułu kształcenia	1) Polityka kulturalna, państwowe i samorządowe strategie

	<p>rozwoju kultury</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) Polityka kulturalna a polityka państwa. Wpływ zmian politycznych na przemiany sektora kultury w Polsce 3) Projekty sektorowe i projekty interdyscyplinarne: jak tworzyć projekty działań artystycznych? 4) Organizacje pozarządowe i ich znaczenie dla środowiska kultury w Polsce 5) Teatr jako instytucja: problemy i wyzwania w zarządzaniu instytucją 6) Festiwale: problemy i wyzwania w tworzeniu wydarzeń artystycznych 7) Programowanie instytucji kultury 8) Funkcjonowaniu podmiotów kultury – ich struktura i różnice w zarządzanie projektem w ramach instytucji a projektem w ramach organizacji pozarządowej 9) Źródła finansowania projektów kulturalnych 10) Metodologia przygotowywania wniosków aplikacyjnych 11) Podstawowe zasady zarządzania projektem (określenie zakresu i zasobu projektu, metody budżetowania i opracowania harmonogramu) 12) Zasady przygotowania strategii promocyjnej i działań public relations <p>Dodatkowo w trakcie zajęć analizie poddana zostanie działalność programowa wybranych wspólnie ze studentami instytucji kultury i wydarzeń kulturalnych (np. analiza programowa sezonu artystycznego wybranego teatru, analiza programowa jednej edycji wybranego festiwalu)</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p><u>Literatura obowiązkowa:</u> <i>Animacja kultury. Doświadczenie i przyszłość</i>, Warszawa 2012 Zygmunt Bauman, <i>Kultura jako praxis</i>, Warszawa 2012 Zygmunt Bauman, <i>Kultura w płynnej nowoczesności</i>, Warszawa 2011 <i>Ekonomia kultury. Przewodnik Krytyki Politycznej</i>, red. Edwin Bendyk, Warszawa 2010 <i>Ekonomika kultury. Od teorii do praktyki</i>, red. Bohdan Jung, Warszawa 2011 Tadeusz Gadacz, <i>Kultura i odpowiedzialność</i>, [w:] „Culture Management / Kulturmanagement / Zarządzanie Kulturą”, Z. 3, Kraków 2010, s. 207-212 Giep Hagoort, <i>Przedsiębiorczość w kulturze. Wprowadzenie do zagadnień zarządzania w kulturze</i>, Kraków 1997 <i>Revolucja kulturalna Hausnera</i>, wywiad z prof. Jerzym Hausnerem, „Gazeta Wyborcza” z dn. 10.06.2009 J. Hausner, A. Karwińska, J. Purchla, „Kultura a rozwój“, Warszawa 2013 <i>Kultura miejska w Polsce z perspektywy interdyscyplinarnych badań jakościowych</i>, red. W. Burszta, Warszawa 2010 Ch. Landry, <i>Kreatywne miasto</i>, Warszawa 2014 <i>Nie-kongres animatorów kultury</i>, Warszawa 2014 <i>Nowe media i animacja kultury</i>, Warszawa 2012 Pakt dla kultury, 2011 Stowarzyszenie Klon / Jawor, <i>Raport pt. Współpraca w obszarze kultury: organizacje, samorządy, instytucje publiczne</i>, Warszawa 2013 <i>Sztuka + animacja</i>, Warszawa 2013 Ustawa z dnia 31 sierpnia 2011 o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej L. Varbanova, <i>Zarządzanie strategiczne w kulturze</i>, Warszawa 2015</p>

	<p><u>Literatura uzupełniająca:</u> Marc Fumaroli, <i>Państwo kulturalne, religia nowoczesności</i>, Kraków 2008 Danuta Glondys, <i>Europejska stolica kultury. Miejsce kultury w Unii Europejskiej</i>, Kraków 2010 Dorota Ilczuk, <i>Polityka kulturalna w społeczeństwie obywatelskim</i>, Kraków 2002 Violetta Karna, <i>Zmiany w zarządzaniu publicznymi instytucjami kultury</i>, Kraków 2009 Gerald Matt, <i>Muzeum jako przedsiębiorstwo. Łatwo i przystępnie o zarządzaniu w kulturze</i>, Warszawa 2006 Joanna Szulborska-Łukaszewicz, <i>Polityka kulturalna w Krakowie</i>, Kraków 2009 David Thorsby, <i>Ekonomia i kultura</i>, Warszawa 2010</p> <p>Programy polityczne polskich PiS, PO, Nowoczesnej.pl, PSL, SLD, Razem, Kukiz'15 w częściach poświęconych kulturze</p>
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Filozofie performansu
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Student zapozna się z zagadnieniami i metodologiami powstałymi na styku teorii filozoficznych i performatywności. Będziemy analizowali wpływy i oddziaływania wybranych teorii filozoficznych na praktyki i strategie wytwarzania tego, co społeczne, polityczne i estetyczne.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	II rok studiów II stopnia
Semestr	letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Łucja Iwanczewska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr Łucja Iwanczewska
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych, wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	ogólna wiedza o kulturze współczesnej
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punktów ECTS
Bilans punktów ECTS	1 punkt ECTS - aktywny udział w zajęciach 2 punkty ECTS - przygotowanie prezentacji
Stosowane metody dydaktyczne	ćwiczenia i regularne cotygodniowe konsultacje dla studentów
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	sprawdzanie obecności i przygotowania studentów do zajęć w formie aktywnych dyskusji wokół omawianych lektur i prezentacji medialnych
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunki zaliczenia ćwiczeń: przygotowywanie do zajęć i posiadanie na zajęciach omawianych tekstów oraz obecność na zajęciach i aktywny w nich udział. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest przygotowanie prezentacji na wybrany przez studenta temat w zakresie programu zajęć zaproponowanego przez prowadzącego.
Treści modułu kształcenia	Zajęcia będą prowadzone w następujących blokach tematycznych: 1) Szkoła Frankfurcka i odsłony performatywności 2) Performatywność krytyk subwersywnych 3) Walka o uznanie – praktyki podmiotowych ustanowień 4) Agonistyka – performowanie społeczeństwa 5) Performanse widm – kulturowa sprawczość widmontologii
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Literatura podstawowa: M. Bobako, <i>Demokracja wobec różnicy. Multikulturalizm i feminizm w perspektywie polityki uznania</i> , Poznań 2010 C. M. Chambers, <i>Performance Studies and Negative Epistemology: Performance Apophatics</i> , Palgrave Macmillan 2017 B. Chow, A. Mangold, <i>Žižek and Performance</i> , Palgrave Macmillan

	<p>2014</p> <p>L. Cull, A. Lagaay, <i>Encounters in Performance Philosophy</i>, Palgrave Macmillan 2014</p> <p>W. Daddario, K. Gritzner, <i>Adorno and Performance</i>, Palgrave Macmillan 2014</p> <p>J. Derrida, <i>Widma Marksa. Stan długu, praca żałoby i nowa Międzynarodówka</i>, tłum. Tomasz Załuski, Warszawa 2018</p> <p>T. Fisher, E. Katsouraki, <i>Performing Antagonism: Theatre, Performance & Radical Democracy</i>, Palgrave Macmillan 2017.</p> <p>A. Honneth, <i>Walka o uznanie. Moralna gramatyka konfliktów społecznych</i>, Kraków 2012</p> <p>D. Krasner, D. Saltz, <i>Staging Philosophy: Intersections of Theater, Performance, and Philosophy</i>, University of Michigan Press 2006</p> <p>E. Majewska, <i>Kontrpubliczności ludowe i feministyczne. Wczesna „Solidarność” i czarne protesty</i>, Warszawa 2018</p> <p>T. Majewski, <i>Dialektyczne feerie. Szkoła frankfurcka i kultura popularna</i>, Oficyna 2011</p> <p>Ch. Mouffe, <i>Agonistyka. Polityczne myślenie o świecie</i>, tłum. B. Szelewa, Wydawnictwo Krytyki Politycznej 2015</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>nie dotyczy</p>

Zajęcia do wyboru obowiązkowe do zaliczenia w ciągu dwóch lat studiów:

	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma zalicz.
Opcja 1 prof. dr hab. Małgorzata Sugiera/dr hab. Mateusz Borowski	60	6	egz.
Opcja 2 dr Konrad Wojnowski	60	6	egz.
Kurs w języku obcym	30	3	zal.
Warsztat performatyczny 1 mgr Jakub Papuczys	60	4	zal.
Warsztat performatyczny 2 mgr Piotr Urbanowicz	60	4	zal.
	300	27	

Liczba godzin do wyboru łącznie: 300 godzin (27 punktów ECTS)

Z opcji co najmniej jedna powinna być opcją performatyczną (60 godzin).

Opcje, wykład monograficzny, warsztaty performatyczne i kurs w języku obcym student wybiera po konsultacji z prowadzącym seminarium magisterskie.

Łączna liczba godzin zajęć obowiązkowych i zajęć do wyboru na dwóch latach studiów: 960 godzin (120 punktów ECTS)

Uwaga: Studenci I roku mają możliwość zaliczania wybranych zajęć obowiązkowych także z II roku studiów po konsultacji z prowadzącym seminarium magisterskie, a zamiast 60 godzin opcji mogą zaliczyć dwa dodatkowe warsztaty z kanonu

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Opcja (wykład monograficzny) „Wszystkie imiona Gai. Antropocen i dalej”
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	udział w dwusemestralnym kursie pozwoli zapoznać się z problematyką relacji między dyskursem antropocenu i dyskursów ekopolitycznych ze sferą literatury i sztuk performatywnych
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	wszystkie lata studiów I i II stopnia
Semestr	zimowy i letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	semestr zimowy: prof. dr. hab. Małgorzata Sugiera semestr letni: dr hab. Mateusz Borowski
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	prof. dr hab. Małgorzata Sugiera; dr hab. Mateusz Borowski
Sposób realizacji	zajęcia bezpośredniego kontaktu wymagające obecności prowadzącego i słuchaczy
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin wykładu (lub 30 godzin w przypadku zaliczania zajęć jako wykładu monograficznego) w wymiarze 2 godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	6 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ETCS - zaliczenie 60 godzin wykładu 4 punkty ETCS - egzamin ustny lub pisemny (lub 2 punkty ETCS = zaliczenie 30 godzin zajęć jako wykładu monograficznego)
Stosowane metody dydaktyczne	wykład problemowy, projekcje z komentarzem
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	ocena konspektu pracy pisemnej lub wypowiedzi ustnej (35%), egzamin (65%)
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	1) Uczestnicy opcji zaliczają 60 godzin zajęć na podstawie przedstawionego do 30 maja 2019 roku i zaakceptowanego przez prowadzącego planu rozumowego pracy pisemnej lub prezentacji ustnej, zgodnie z wybraną formą egzaminu. 2) Studenci przystępujący do egzaminu mają do wyboru: - egzamin pisemny w formie przedstawionej do oceny do 15 czerwca

	<p>2019 roku pracy rocznej (12-15 stron znormalizowanego maszynopisu), przedstawiającej analizę i interpretację trzech samodzielnie wybranych i nie omawianych w czasie zajęć utworów z jednego z bloków tematycznych wykładu</p> <p>- egzamin ustny w formie prezentacji (30 minut) przygotowanej samodzielnie analizy i interpretacji wybranych i nie omawianych w czasie zajęć trzech utworów z jednego z bloków tematycznych wykładu.</p> <p>3) Studenci, którzy chcą zaliczyć 30 godzin wykładu jako wykład monograficzny, postępują analogicznie jak w przypadku zaliczenia i egzaminu z opcji, jednak przygotowują analizę i interpretację jednego wybranego utworu w formie pracy pisemnej (5-6 stron znormalizowanego maszynopisu) lub prezentacji ustnej (20 minut).</p>
Treści modułu kształcenia	<p>Całoroczne zajęcia poświęcone są współczesnym debatom kulturowym i społecznym, które zostały zapoczątkowane w chwili wprowadzenia do powszechnego użytku nazwy antropocen na oznaczenie nowej epoki geologicznej, w której rozwój cywilizacyjny stanowi główną siłę kształtującą ziemską bio- i noosferę. Głównym tematem kursu będą jednak przede wszystkim ujęcia krytyczne wobec koncepcji antropocenu jako ery bezwzględnej dominacji człowieka nad światem przyrody, kolonizacji natury i eksploatacji zasobów naturalnych. Wykłady poświęcone będą takim zjawiskom kulturowym i formom artystycznym, które prezentują nowe ujęcia relacji między ludźmi i światem przyrody i redefiniują tradycyjne hierarchie gatunków. W trakcie zajęć tematyka ta zostanie przedstawiona w czterech głównych blokach tematycznych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Scenariusze ekologicznej katastrofy i życia po ludziach 2) SF czyli scenariusze możliwego życia na zagrożonej planecie 3) Symbionty, holobionty i inne formy koegzystencji gatunków 4) Nowe formy dokumentów przyrodniczych
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	<p>Literatura podstawowa:</p> <p><i>Anthropocene or Capitalocene? Nature, History, and the Crisis of Capitalocene</i>, red. Elmar Altvater et al., PM Press 2016</p> <p><i>Art in the Anthropocene. Encounters Among Aesthetics, Politics, Environments and Epistemologies</i>, red. Heather Davis, Etienne Turpin, Open Humanities Press 2015</p> <p><i>Arts of Living on a Damaged Planet</i>, red. Anna Tsing et al., University of Minnesota Press 2017</p> <p>Thom van Dooren, <i>Flight Ways. Life and Loss at the Edge of Extinction</i>, Columbia University Press 2014</p> <p>Donna Haraway, <i>When Species Meet</i>, University of Minnesota Press 2008</p> <p>Donna Haraway, <i>Staying with the Trouble. Making Kin in the Chthulucene</i>, Duke University Press 2016</p> <p>Bruno Latour, <i>Agency at the Time of the Anthropocene</i>, „New Literary History” 2014, nr 45, s. 1-18</p> <p>Anna Lowenhaupt Tsing, <i>The Mushroom at the End of the World. On the Possibility of Life in the Capitalist Ruins</i>, Princeton University Press 2015</p> <p>Gregg Mitman, <i>Reel Nature. America's Romance with Wildlife on Film</i>, University of Washington Press 1999</p> <p>Joanna Zylinska, <i>Minimal Ethics for the Anthropocene</i>, Open Humanities Press 2014</p>
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Opcja „Człowiek prawdopodobny – probabilistyczne spojrzenia na świat w XX i XXI wieku”
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	orientacja w sztuce awangardowej i jej związkach z naukami ścisłymi oraz nowymi technologiami komunikacyjnymi
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	wszystkie lata studiów I i II stopnia
Semestr	zimowy i letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Konrad Wojnowski
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr Konrad Wojnowski
Sposób realizacji	wykład z elementami konwersacji
Wymagania wstępne i dodatkowe	ogólna wiedza o kulturze XX i XXI wieku
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin wykładu w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	6 punktów ECTS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ECTS - udział w wykładzie 4 punkty ECTS - egzamin w formie prezentacji lub pisemny
Stosowane metody dydaktyczne	wykład, medialne prezentacje materiałów do analiz, dyskusja
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	uczestnicy kursu mają obowiązek uczestnictwa w zajęciach, a także przygotowanie konspektu oraz zaprezentowania zdolności aplikowania zdobytej wiedzy podczas prezentacji ustnej lub egzaminu pisemnego
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunkiem zaliczenia jest obecność na zajęciach. Egzamin: przygotowanie samodzielnej bądź grupowej (max. 2 osoby) prezentacji na temat, uzgodniony z prowadzącym zajęcia lub praca pisemna na uzgodniony z prowadzącym temat
Treści modułu kształcenia	Filippo Tommaso Marinetti – awangardowy poeta, nieudolny polityk i arcysprawny PR-owiec – przewidywał, że rewolucja technologiczna, która dała ludzkości kino, radio i telefon, doprowadzi ostatecznie do pojawienia się nowej „numerycznej wrażliwości”. Człowiek, zdezorientowany chwilowo przez media masowego przekazu, miał rzekomo wyjść ze stanu szoku zupełnie odmieniony. Kiedy stare kategorie poznawcze tak drogie statecznym Europejczykom – sens, znaczenie, narracja, czy przedstawienie – odeszłyby już do lamusa, zmysły człowieka przyszłości wyculiłyby się na znajdowanie i przeliczanie szybkich asocjacji. Futurystyczny umysł, targany elektrycznymi impulsami i przypadkowymi kolizjami w tłumie ludzi oraz maszyn, żywiłby się niepewnością. Propozycja futurystów, bez wątpienia najbardziej radykalna, wpisuje się w szerszy kontekst poszukiwania nowej, probabilistycznej wrażliwości, która bardziej odpowiadałaby wymaganiom złożonego i przyspieszającego świata. Poszukiwania te stanowiły także reakcję na epistemologiczną rewolucję, która sukcesywnie dokonuje się od

	<p>połowy XIX wieku, ale wciąż umyka powszechnej uwadze. W ciągu ostatnich dwóch stuleci statystyka i probabilistyka przenikały do samego serca nauk ścisłych i kształtowały już nie tylko samą praktykę naukową, ale także współczesny obraz świata. Fizycy, chemicy, biolodzy i inni naukowcy przeszli drogę od badania zjawisk przy pomocy probabilistycznych narzędzi do rozumienia badanych fenomenów jako probabilistycznych. Na przykład, prawa fizyki (kwanty) czy teoria ewolucji (narodziny życia) zostały uzupełnione probabilistycznymi hipotezami i interpretacjami. Z kolei twórcy najnowszych sztucznych inteligencji zastąpili dawny model myślenia jako procedury logicznej i symbolicznej modelem probabilistyczno-asocjacyjnym. Matematyczny i wysoce złożony charakter tych teorii długo nie pozwalał jednak na upowszechnienie nowego obrazu świata. Kiedy jednak przyjrzymy się wielu awangardowym eksperymentom artystycznym, to okaże się, że między pozornie odległymi światami sztuki i nauki istnieje wiele fascynujących powiązań.</p> <p>Podczas zajęć spojrzymy bliżej na awangardowe projekty w świetle probabilistycznych epistemologii, zastanawiając się jednocześnie, czy faktycznie nie mamy do czynienia z narodzinami nowej „wrażliwości numerycznej”. Wśród omawianych zjawisk znajdą się między innymi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) filozofia probabilistyki w ujęciu kulturowym 2) sztuka włoskich futurystów i ich wizje nowego człowieka 3) awangardowe koncepcje sztuki jako gry 4) eksperymenty z przypadkiem w muzyce, malarstwie, happeningu, itd. 5) polityczno-społeczne utopie świata w epoce usieciowienia 6) probabilistyczne modele świata w literaturze science-fiction 7) sztuka informacji i konceptualizm 8) współczesne koncepcje probabilistycznego umysłu 9) nowe modele doświadczenia w sztuce nowych mediów 10) umysł gracza w kontekście kryzysu kultury pisma 11) wpływ probabilistycznych sztucznych inteligencji (sieci neuronowe) na kulturę współczesną
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Przykładowa literatura:</p> <p>Gerd Gigerenzer et al., <i>The Empire of Chance</i>, Cambridge 1989 Ian Hacking, <i>The Taming of Chance</i>, Cambridge 1992 Linda Henderson, <i>Fourth Dimension and Non-Euclidean Geometry in Modern Art</i>, Princeton University Press 1983 Tadeusz Pawłowski, <i>Informational Aesthetics</i>, Warszawa 1976 Gavin Parkinson, <i>Surrealism, Art and Modern Science</i>, New Haven 2008 Edward A. Shanken, <i>Art in the Information Age: Technology and Conceptual Art</i>, “Leonardo” 2002, vol. 35 <i>Software, Information Technology: Its New Meaning for Art</i>, red. Burnham Judith and Benjamin, New York 1971</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>nie dotyczy</p>

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Warsztat performatyczny „Kulturowe ‘przedstawienia’ sportu”
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	studenci zapoznają się z performatywną metodą analizy wydarzeń sportowych i nauczą się wykorzystywać ją we własnych praktykach badawczych
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	I i II rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy i letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	mgr Jakub Papuczys
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	prof. dr hab. Dariusz Kosiński
Sposób realizacji	moduł w całości realizowany w postaci zajęć dydaktycznych, wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	<p>Student rozpoczynający warsztaty powinien orientować się w podstawowych teoriach i terminach dotyczących performatyki, historii kultury oraz antropologii, zwłaszcza w kontekście szeroko rozumianych performansów i przedstawień rozgrywających się w przestrzeni publicznej.</p> <p>Zainteresowanie sportem jest mile widziane, choć nie jest konieczne do wzięcia udziału w zajęciach. Warsztaty są pomyślane jako zajęcia polegające na obserwacji i interpretacji złożonego procesu, jakim jest funkcjonowanie sportu we współczesnej kulturze i analizy wydarzeń sportowych jako złożonych kulturowych performansów. Do ich interpretacji nie jest więc niezbędna wcześniejsza wiedza z zakresu sportu, a wszystkie informacje potrzebne do omawiania konkretnych zagadnień zostaną dostarczone przez prowadzącego zajęcia.</p>
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo

Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	1 punkt ETCS - aktywny udział w zajęciach 2 punkty ETCS - zaliczenie
Stosowane metody dydaktyczne	prezentacja materiałów wizualnych z komentarzem, analiza tekstu, praca w grupach, praca indywidualna, dyskusja
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	Warunki zaliczenia ćwiczeń: - obecność na zajęciach i aktywny w nich udział, w tym znajomość omawianych tekstów (50%); - przygotowanie prezentacji na wybrany przez uczestnika i skonsultowany z prowadzącym temat związany z tematyką warsztatu a nie omawiany bezpośrednio na zajęciach (50%)
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Obecność i aktywność na zajęciach. Przygotowanie i prezentacja w ich trakcie analizy wybranego przypadku lub określonego sposobu funkcjonowania sportu w kulturze, uzgodnionego z prowadzącym.
Treści modułu kształcenia	<p>Wydarzenia sportowe gromadzą liczną publiczność i są okazją do ekspresji zbiorowych tożsamości, często kilku na raz: lokalnej, narodowej, państwowej. Kibice wywierają wpływ na politykę, transmisje telewizyjne przyciągają miliony widzów, a za próbiez cywilizacyjnego rozwoju poszczególnych krajów uznaje się stan infrastruktury sportowej, liczbę ilość i jakość boisk oraz stadionów, osiągnięcia reprezentacji narodowych czy poziom sprawności fizycznej młodzieży. Sport w równym stopniu co polityka, religia, historia czy sztuka jest więc w stanie kształtować jednostkowe i zbiorowe wyobrażenia na temat przeżywanej rzeczywistości. Sport jest również miejscem uwolnienia emocji, a przedstawienia sportowe umożliwiają skuteczną artykulację afektów i doświadczeń stłumionych i zablokowanych w innych przestrzeniach. Dlatego na zajęciach poszczególne wydarzenia sportowe oraz procesy związane z funkcjonowaniem sportu będą rozpatrywane w możliwie dokładnym kontekście historycznym, ideowym, politycznym i obyczajowym.</p> <p>Sport w trakcie zajęć będzie analizowany jako złożony proces ustanawiania określonych rzeczywistości społecznych i kulturowych. Będzie także krytycznie interpretowany jako znacząca, a często niewidoczna siła wspierająca tworzenie określonych ideologii i podtrzymywania konkretnych politycznych czy ekonomicznych systemów.</p> <p>Na zajęciach spróbujemy więc wspólnie zastanowić się nad tym, skąd się bierze siła sportu i dlaczego wydarzenia sportowe mają tak wielki wpływ na historię danej kultury i społeczeństwa. Rozpatrując kolejne przykłady, będziemy starali się patrzeć na wydarzenia sportowe jako rozgrywające się na wielu płaszczyznach kulturowe przedstawienia (<i>cultural performances</i>). Za Johnem MacAloonem najprościej je zdefiniować jako „wydarzenie, podczas którego my jako kultura lub społeczeństwo zastanawiamy się nad sobą i określamy się, dramatyzujemy nasze zbiorowe mity i naszą historię, przedstawiamy się w innych wydaniach i ostatecznie zmieniamy pod</p>

	<p>pewnymi względami, a pod jeszcze innymi pozostajemy tacy sami”. Chodzi zatem o próbę spojrzenia na sport jak na wydarzenie, podczas którego i poprzez które ujawnia się oraz ustanawia spłot rozmaitych narracji, mitów, wyobrażeń, i społecznych dramatyzacji.</p> <p>Tego rodzaju analiza pozwoli na zadanie między innymi pytań o to, dlaczego wybrana dyscyplina sportowa nabiera tak wielkiej atrakcyjności i społecznego znaczenia w określonym momencie historycznym i kulturowym? W jaki sposób i za pomocą jakich mechanizmów kontekst ten sprawiał, że konkretne dyscypliny sportowe uznawane były za praktyki narodowe, a określony styl gry czy sposób prowadzenia sportowej rozgrywki za ekspresję „zbiorowego ducha” czy adekwatnego dla danej wspólnoty sposobu wyrażania emocji?</p> <p>Choć warsztat tematycznie dotyczy sportu, to metody oraz narzędzia wypracowane do jego analizy pozwolą badać i interpretować inne przedstawienia kulturowe oraz ich wpływ na kształtowanie zarówno dawnej, jak i współczesnej rzeczywistości społecznej i kulturowej.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Proponowana literatura:</p> <p>Abrahams R.D., <i>Doświadczenie zwyczajne i niezwykle</i>, [w:] <i>Antropologia doświadczenia</i>, red. Turner V., Bruner E.M., przeł. Klekot E., Szurek A., Kraków 2011, s. 55-83</p> <p><i>All Stars and Movie Stars. Sport in Film and History</i>, red. Briley R., Schoenecke M.K., Carmichael D.A., Kentucky 2008 (wybrane artykuły)</p> <p>Andrews D.L., Cole C.L., Giardina M.D., <i>Michel Foucault: Studies of Power and Sport</i>, [w:] <i>Sport and Modern Social Theorists</i>, red. Giulianotti R., Nowy Jork 2004, s. 207-224</p> <p>Barańczak S., <i>Odbiorca ubezwłasnowolniony. Teksty o kulturze masowej i popularnej</i>, wyb., oprac. i posł. A. Poprawa, Wrocław 2017</p> <p>Barthes R., <i>Tour de France jako epepeja</i>, [w:] Tenże, <i>Mitologie</i>, przeł. A. Dziadek, Warszawa 2008, s. 145-156</p> <p>Bausinger H., <i>Małe święta na co dzień: piłka nożna</i>, [w:] <i>Antropologia widowisk. Zagadnienia i wybór tekstów</i>, opr. zespół pod kier. Kolankiewicza L., Warszawa 2005, s. 271-274</p> <p>Bieńczyk M., <i>Książka twarzy</i>, Warszawa 2012, (część druga: <i>Sportiva</i>, s. 21-76)</p> <p>Bourdieu P., <i>Zmysł praktyczny</i>, przeł. Falski M., Kraków 2008 (wybrane fragmenty)</p> <p>Boyle R., Haynes R., <i>Power Play. Sport, the Media, and Popular Culture</i>, Edynburg 2009 (rozdział I: <i>Sport, the Media and Popular Culture</i>, s. 1-19)</p> <p>Bruner E.M., <i>Przeżycie i jego ekspresje</i>, [w:] <i>Antropologia doświadczenia</i>, red. Turner V., Bruner E.M., przeł. Klekot E., Szurek A., Kraków 2011, s. 11-40</p> <p>Caillois R., <i>Gry i ludzie</i>, [w:] <i>Antropologia widowisk. Zagadnienia i</i></p>

	<p>wybór tekstów, opr. zespół pod kier. Kolankiewicza L., Warszawa 2005, s. 163-174</p> <p>Certeau de M., <i>Opętanie w Loudun</i>, przeł. K. Przyłuska-Urbanowicz, Warszawa 2014</p> <p>Dauncey H., Hare G., <i>The Tour de France: A Pre-Modern Contest in a Post-Modern Context</i>, [w:] <i>The Tour de France 1903-2003. A Century of Sporting, Structures, Meanings and Values</i>, red. Dauncey H., Hare G., Londyn 2006, s. 1-30</p> <p>Duda A., <i>Performans na żywo jako medium i obiekt mediatyzacji</i>, Toruń 2011 (rozdział trzeci: „Piękna gra”. <i>Mecz piłki nożnej jako performans ludyczny</i>, s. 121-150)</p> <p>Duvignaud J., <i>Sytuacja dramatyczna a sytuacja społeczna</i>, przeł. R. Modrzejewska-Węglińska, „Pamiętnik Literacki” 1976, z. 2</p> <p>Geertz C., <i>Głęboka gra: walki kogutów na Bali</i>, [w:] <i>Antropologia widowisk. Zagadnienia i wybór tekstów</i>, opr. zespół pod kier. L. Kolankiewicza, Warszawa 2005, s. 249-264</p> <p>Głowacki J., <i>Mecz</i>, „Dialog” 1976, nr 10</p> <p>Hobsbawm E., <i>Masowa produkcja tradycji: Europa, lata 1870-1914</i>, [w:] <i>Tradycja wynaleziona</i>, red. Hobsbawm E., Ranger T., przeł. Godyń M., Godyń F., Kraków 2008, s. 275-323</p> <p>Konwicky T., <i>Kalendarz i klepsydra</i>, Warszawa 2005 (wybrane fragmenty)</p> <p>Kosiński D., <i>Teatra polskie. Historie</i>, Warszawa 2010 (<i>Uwagi wstępne</i>, s.15-22)</p> <p>Kosiński D., <i>Wieczór w teatrze marzeń. Uwagi o (nie) teatralności piłki nożnej</i>, „Konteksty. Polska Sztuka Ludowa” 2012, nr 3-4, s. 93-100</p> <p>Kuper S., <i>Futbol w cieniu Holocaustu. Ajax, Holendrzy i wojna</i>, przeł. Łukasz Golowanow, Warszawa 2013</p> <p>Kurkowska-Budzan M., Stasiak M., <i>Stadion na peryferiach</i>, Kraków 2017</p> <p>MacAloon J.J., <i>Igrzyska olimpijskie a teoria widowisk w społeczeństwach współczesnych</i>, [w:] <i>Rytuał, dramat, święto, spektakl. Wstęp do teorii widowiska kulturowego</i>, red. MacAloon J.J., przeł. Przyłuska-Urbanowicz K., Warszawa 2009, s. 360-419</p> <p>MacAloon J.J., <i>Wstęp: widowiska kulturowe, teoria kultury</i>, [w:] <i>Rytuał, dramat, święto, spektakl. Wstęp do teorii widowiska kulturowego</i>, red. MacAloon J.J., przeł. Przyłuska-Urbanowicz K., Warszawa 2009, s. 11-38</p> <p><i>Media-eros-przemoc. Sport w czasach popkultury</i>, red. Gwóźdź A., Kraków 2003 (wybrane artykuły)</p> <p><i>Performatyka. Terytoria</i>, red. E. Bał, D. Kosiński, Kraków 2017</p> <p><i>Stadion-miasto-kultura. Euro 2012 i przemiany kultury polskiej. Po</i></p>
--	---

	<p>„święcie” - rok 2013, Warszawa 2013</p> <p>Tomaszewski B., <i>Pożegnalna defilada</i>, Warszawa 1990 (wybrane felietony)</p> <p>Turner V., <i>Teatr w codzienności, codzienność w teatrze</i>, [w:] <i>Antropologia widowisk. Zagadnienia i wybór tekstów</i>, opr. zespół pod kier. Kolankiewicza L., Warszawa 2005, s. 450-462</p> <p>Tyrmand L., <i>Hanka; Opowieść o tragicznym tenisście; Zwycięzać znaczy myśleć</i>, [w:] <i>Tenże, Opowiadania wszystkie</i>, Warszawa 2012, s. 17-53; 54-87; 112-147</p> <p>Powyższy wykaz może ulec modyfikacjom stosownie do potrzeb studentów. Dokładny wybór tekstów, wspomagających pracę na zajęciach będzie podawany na bieżąco.</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>Nie dotyczy</p>

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	warsztat performatyczny „Archeologia hybryd. Wokół romantycznych źródeł nowoczesności”
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	celem zajęć jest zapoznanie studentów z pojęciem hybrydy oraz zastosowanie go do performatycznego badania kultur dawnych oraz współczesnych
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	I i II rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy i letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	mgr Piotr Urbanowicz
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	prof. dr hab. Małgorzata Sugiera
Sposób realizacji	moduł w całości realizowany w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	podstawowa znajomość języka angielskiego umożliwiająca czytanie tekstów omawianych podczas zajęć
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin zajęć warsztatowych w trybie 2 godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	4 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	3 punkty ETCS = aktywny udział w zajęciach 1 punkt ETCS = przygotowanie prezentacji
Stosowane metody dydaktyczne	konwersatorium ilustrowane materiałami audiowizualnymi, analiza problemowa, studium przypadku
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunkiem przystąpienia do zaliczenia przedmiotu jest obecność (dopuszczalne dwie nieobecności w semestrze), aktywny udział w zajęciach i znajomość omawianych lektur. Zaliczenie semestru zimowego odbywa się na podstawie konspektu prezentacji (2 strony znormalizowanego maszynopisu). Zaliczenie semestru letniego odbywa się na podstawie prezentacji przedstawionej na zajęciach w semestrze letnim.
Treści modułu kształcenia (z podziałem na formy realizacji zajęć)	Zajęcia zostaną poświęcone problemowej analizie występowania zjawiska hybryd w dawnych i współczesnych kulturach. Kierując uwagę na epokę Mary Shelley, autorki <i>Frankensteina</i> , czyli <i>współczesnego Prometeusza</i> , postaramy się zrozumieć diagnozę hybrydyczności, jaką

	<p>swojej kulturze stawiali pisarze i naukowcy tamtego czasu. Podejmiemy się analizy tekstów literackich, filozoficznych i innych dzieł sztuki, w których występują istoty niedające się swobodnie określić jako ludzie, zwierzęta czy roboty. Na warsztatach będzie dominować perspektywa archeologiczna. Wychodząc z założenia, że kultura nowoczesna rozpoczęła się wraz ze przemianami w tkance nauki, a swój radykalny wyraz odnalazła w kulturze przełomu XVIII i XIX wieku, będziemy wspólnie poszukiwać performansów z pogranicza nauki tego okresu, zwracając szczególną uwagę na ich polityczne i społeczne funkcje i konsekwencje. W trakcie warsztatów przyjrzymy się zatem różnym kontrowersjom z pogranicza filozofii i socjologii nauki, czyli zjawiskom, które zarówno na poziomie materialnym, jak i wyobrażeniowym przekraczają normatywne granice, stając się nieuchwytnym, „perfumatycznym” katalizatorem przemian społecznych. Wypracowane przez nas interpretacje będziemy konfrontować z tekstami teoretycznymi z obszaru posthumanizmu, medjoznawstwa i performance studies. Celem zajęć jest zapoznanie studentów z najważniejszymi teoriami dotyczącymi hybrydyczności, które następnie wykorzystają w praktycznych analizach historycznych i współczesnych performansów technonauk.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Literatura podstawowa: <i>A Hybrid Imagination: Science and Technology in Cultural Perspective</i>, ed. by A. Jamison, S. Christensen, L. Botin, Morgan & Calypool Publishers 2011 Mark Coeckelbergh, <i>New Romantic Cyborgs: Romanticism, Information Technology, and the End of the Machine</i>, The MIT Press 2017 Marek Dybizbański, <i>Romantyczna futurologia</i>, Kraków 2005 <i>Frankenstein's Science: Experimentation and Discovery in Romantic Culture</i>, ed. by Ch. Knellwolf, J. Goodall, Routledge 2016 Maria Janion, <i>Wampir: biografia symboliczna</i>, Gdańsk 2002 Bruno Latour, <i>Nigdy nie byliśmy nowoczesni. Studium z antropologii symetrycznej</i>, tłum. M. Gdula, Warszawa 2011 Bruno Latour, <i>Splatając na nowo to, co społeczne. Wprowadzenie do teorii aktora-sieci</i>, tłum. K. Abriszewski, A. Derra, Kraków 2010 Donna Haraway, <i>Manifesto for Cyborgs: Science, Technology, and Socialist Feminism in the 1980s</i>, “Socialist Review” 80 (1985) Jussi Parikka, <i>Owady i media</i>, tłum. M. Borowski, M. Sugiera, Kraków 2017 <i>Performing Hybridity</i>, red. by M. Joseph, J. Fink, University of Minnesota Press 1998 <i>Praktyka - utopia - metafora. Wynalazek w XIX wieku</i>, red. J. Kubicka, M. Litwinowicz-Drożdżel, Warszawa 2016 <i>Romantycy i technika</i>, t. 1 i 2, red. W. Tomasik, Warszawa 2017 John Tresch, <i>The Romantic Machine. Utopian Science and Technology after Napoleon</i>, University of Chicago Press 2012 Siegfried Zielinski, <i>Archeologia mediów. O głębokim czasie technicznie zapośredniczonego słuchania i widzenia</i>, tłum. K. Krzemieniowa, Warszawa 2010</p> <p>Literatura uzupełniająca: Jonathan Crary, <i>Techniques of the Observer. On Vision and Modernity in the Nineteenth Century</i>, The MIT Press 1992 Gilles Deleuze, Felix Guattari, <i>Tysiąc Plateau</i>, red. tłum. J. Bednarek, Warszawa 2016 Katherine Hayles, <i>How We Became Posthuman: Virtual Bodies in Cybernetics, Literature, and Informatics</i>, University Of Chicago Press 1999 <i>Hubris and Hybrids: A Cultural History of Technology and Science</i>, red. by M. Hård, A. Jamison, Routledge 2005 Stephen Tomlinson, <i>Head Masters. Phrenology, Secular Education, and Nineteenth-Century Social Thought</i>, University of Alabama Press 2013</p>

	<p>Jon McKenzie, <i>Performuj albo... Od dyscypliny do performansu</i>, tłum. T. Kubikowski, Kraków 2011</p> <p>Martin Willis, <i>Mesmerists, Monsters and Machines: Science Fiction and the Cultures of Science in the Nineteenth Century</i>, The Kent State University Press 2006</p> <p>Eric G. Wilson, <i>The Melancholy Android. On the Psychology of Sacred Machines</i>, State University of New York Press 2006</p> <p>Joanna Żylińska, <i>Bioetyka w epoce nowych mediów</i>, tłum. P. Poniatońska, Warszawa 2013</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>nie dotyczy</p>